

សៀវភៅយ៉ូអង់ និង ក្រុមជំនុំសវនេដអេដេវីនទីស្តឡាវឌីស—លេខ ដប់ប្រាំ

Jeff Pippenger
2025-12-21

លេខដប់ប្រាំ

ខ្ញុំជឿជាក់ថា ការយល់ដឹងអំពីទំនាក់ទំនងរវាងនិមិត្តសញ្ញាប្រែប្រួលជំនាន់ និងសារអំពីក្បួនច្បាប់ចុងក្រោយ គឺមានសារៈសំខាន់ ដើម្បីឱ្យមានសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ប្រសើរ រឺបំផុតក្នុងការទទួលស្គាល់ស្ថានភាពសារៈសំខាន់នៃប្រព័ន្ធទាំងបួននៃយ៉ូអង់ ជំពូកទីមួយ។ យ៉ូអង់ច្បាស់ប្រាកដប្រជានូវអំពើចម្បាំងទាំងហាយដូរ ប៉ុន្តែវិញ្ញាបនបត្រដ៏ប្លែករបស់គាត់ គឺជាការភ្ជាប់តាមទំនាយនៃសេចក្តីសង្ឃឹម ជាមួយនឹងប្រែប្រួលជំនាន់។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅអាប្រាមថា «ចូរដឹងជាបុរាណថា ពូជពង្សរបស់អូសកនឹង ទៅជាអូសកចម្បងកែនលើក្នុងស្រុកមួយដែលមិនមែនជាប្រាសាទពួកគេ ហើយពួកគេនឹងបម្រើពួកគេ; ហើយពួកគេនឹងសង្កត់សង្កិនពួកគេអស់រយៈពេលបួនរយឆ្នាំ។ ហើយចំពោះជាតិនោះផងដែរ ដល់ពួកគេនឹងបម្រើ នោះយើងនឹងវិនិច្ឆ័យ; ហើយបន្ទាប់មកពួកគេនឹងចេញមកដោយមានទុរពុយសម្បត្តិជាច្រើន។ រីឯអូសកវិញ អូសកនឹងទៅឯបុព្វបុរសរបស់អូសកដោយសុខសាន្ត; អូសកនឹងត្រូវបញ្ចុះនៅក្នុងរ៉ឺម៉កដ៏ល្អអ។ ប៉ុន្តែ នៅជំនាន់ទីបួន ពួកគេនឹងត្រូវប្រមូលទិន្នន័យ; ដូច្នេះអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកអាមីរីមិនទាន់ពេញលេញទៅឡើយ»។ លោកុប្បត្តិ 15:13-16។

អត្ថបទនេះជាទំនាយដ៏ល្អសម្រាប់ការយល់ដឹងអំពីស្ថានភាពយ៉ូអង់។ នៅពេលសៀវភៅយ៉ូអង់ចាប់ផ្តើមបទចម្បាំងអំពីចម្បាំងទាំងហាយដូរ ដោយយោងទៅកាន់ប្រែប្រួលជំនាន់នៃការបំផុសពង្សនៃកាន់កែចិនឡើង នោះវាក៏ពង្រីកមុខរបរសៀវភៅយ៉ូអង់ឱ្យស្របនឹងជំនាន់ទីបួន និងចុងក្រោយតាមទំនាយ។ ជំនាន់នោះគឺជា «ជំនាន់ដ៏ល្អប្រសើររបស់យើង» របស់ពាក្យស ដល់ស្រ្តីមានហៅចេញពីសេចក្តីដឹងដឹកចូលមកក្នុង «ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ» របស់ទ្រង់។ ពួកគេត្រូវបានដាក់ឱ្យយល់ដឹងសមភាគតាមជំនាន់របស់ពួកគេ ដល់ស្រ្តីមានតំណាងថាជាជំនាន់នៃព័រតែ។ ជំនាន់ទីបួន និងចុងក្រោយនោះ ត្រូវបានតំណាងដោយយ៉ូអង់ ដល់ជានិមិត្តរូបនៃប្រែប្រួលជំនាន់នាក់ ដល់ «ស្រ្តីមានហៅ ហើយស្រ្តីមានជួរស្រស់ស្រាយ ហើយស្រស់ស្រាយ»។

បាទស្រីមានហៅនៃ 9/11 បាទស្រីមានជួរស្រស់ស្រាយសម្រាប់កេរ្តិ៍ដ៏ល្អ ហើយស្រស់ស្រាយនៃក្នុងវិបត្តិច្បាប់ចុងក្រោយ ដូចជាពួកយើងមានស្រស់ស្រាយក្នុងការបោះឆ្នោតអំពីកូនក្រមាសរបស់អឺរ៉ុន និងយុវប្រាជ្ញ។ ព្រលឹងទាំងឡាយដ៏ល្អប្រសើរបន្តសុទ្ធដូចបុរាណនៅក្នុង ម៉ាឡាគី ៣ គឺជាពួកយើង ដល់ស្រ្តីមានជួរស្រស់ស្រាយក្នុងអំឡុងពេលសារនៃស្រីមានកេរ្តិ៍ដ៏ល្អ

ពីព្រោះការបោះត្រាត្រូវបានសម្រេចដោយ
និងជាមួយនឹងការចាក់បង្ការនៃវិញ្ញាណប័ណ្ណ។

នៅក្នុងអត្ថបទមុន យើងបានលើកយកខុសបែនទាត់នានាពីបុរេបុរសម្ចាស់
ដល់បងស្រីតែកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជា អាណា តែពាក្យទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ
ដល់គ្រប់គ្រាន់តាមន័យទំនាយជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ ជា អូមហេតា
នៃពាក្យទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ម៉ូសេជាមុនគ្រឹះ ហើយព្រះគ្រីស្ទជាមុនកំពូល។
ទាំងពីរគឺជានិមិត្តរូបនៃការដោះចេញពីអំពើហិង្សា
ដូចដែលបានកំណត់ដោយការដោះចេញពីអសីបតាមរយៈម៉ូសេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
ការសម្រេចទាំងអស់នៃព្រះចៅស្តេចរបស់ព្រះ ដល់បានកើតឡើងតាមរយៈដៃរបស់ម៉ូសេ នោះ
ត្រូវបានលើសលប់យ៉ាងឆ្ងាយ នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានបញ្ចេញដាក់សច្ចៈដ៏សព្វធម៌ជាមួយ
មនុស្សជាច្រើនសម្រាប់មួយសប្តាហ៍។ ម៉ូសេគឺជា អាណា ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺជា អូមហេតា
ហើយ អូមហេតា គឺជាលេខ "22" ហើយ អាណា គឺជាលេខ "1"។

ដោយទាក់ទងនឹងលោកម៉ូសេ យើងឃើញថា
ការដោះដល់ជូនភាពស្រួលទូទាំងសក្តិភាពពុទ្ធសាសនារបស់លោក
ត្រូវបានដាក់នៅក្នុងទីក្រុង។
ការដោះរបស់លោកចេញពីទីក្រុងនេះនឹងនាំទៅលើកំណើតរបស់លោក
បានជាគំនូរនៃលោកនូអេក្លេនទូកធំ។ ការបុណ្យជូនដល់ទីក្រុងនៅសមុទ្រក្រហម
សរុបគ្រានឹងលោកនូអេ និងមនុស្សទាំងប្រាំបីនាក់នៅក្នុងទូកធំ
ដល់វិញ្ញាណសរុបគ្រានឹងការបុណ្យជូនដល់ទីក្រុងរបស់យ៉ូសេនៃទីក្រុងយ៉េរូសាឡេម
ដល់ព្រះគ្រីស្ទបានផ្តើមវិញ្ញាណនៅទីតាំងដដែលនោះពិតប្រាកដ។
សក្តិភាពរបស់លោកម៉ូសេចាប់ផ្តើមដោយការដោះនៃទីក្រុងនេះ
ហើយបញ្ចប់នៅចុងទីក្រុងយ៉េរូសាឡេម។ ការបុណ្យជូនដល់ទីក្រុងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
គឺជាការចាក់បុរេដោយដៃរបស់ព្រះ ដើម្បីបង្កើនសក្តិភាពអស់រយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ
ដឹកនាំទៅដល់មរណភាពរបស់ព្រះ
ដល់ត្រូវបានកំណត់ទុកនៅដើមដំបូងក្នុងការបុណ្យជូនដល់ទីក្រុងរបស់ព្រះ។
នៅពេលការសង្គ្រោះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ មានតែប៉ុន្មានបុគ្គលប៉ុណ្ណោះ
រហូតដល់ការបង្កើនចេញយ៉ាងពេញលេញនៃចុងបុណ្យទី៥០។

ព្រះបន្ទូលសន្យាតាមសញ្ញារបស់ព្រះជាមុនចាស់ចំពោះមនុស្សជាតិចាប់ផ្តើមជាមួយនឹង
នូអេ ហើយព្រះបន្ទូលសន្យាតាមសញ្ញារបស់ព្រះចំពោះបុរាជនដដែលបានផ្តើមរើសតា
មរយៈអូមហេតា ត្រូវបានបំពេញសម្រេចដោយម៉ូសេ។ ម៉ូសេជាអាណា
បានជានិមិត្តរូបនៃព្រះយេស៊ូជាអូមហេតា ដល់នឹងយាងមក
ហើយបញ្ចេញដាក់សញ្ញានោះជាមួយនឹង «មនុស្សជាច្រើន»
មិនមែនគ្រឹះបុរេជនដដែលបានផ្តើមរើសប៉ុណ្ណោះទេ។
ក្នុងនាមជានិមិត្តរូបនៃព្រះគ្រីស្ទ
កំណើតរបស់ម៉ូសេសរុបតាមសញ្ញាដដែលបានបុរាជនដល់នូអេ
ដោយមានឥន្ទធនជាទីសម្គាល់សម្រាប់មនុស្សទាំងអស់។
ម៉ូសេសរុបតាមសញ្ញាដដែលបានបុរាជនដល់បុរាជនដដែលបានផ្តើមរើសផងដែរ
ដោយមានការកាត់ស្តីជាទីសម្គាល់សម្រាប់បុរាជនដដែលបានផ្តើមរើស។
កិច្ចការតាមសញ្ញារបស់ម៉ូសេគឺជាមួយនឹង «មនុស្សជាច្រើន»
មិនមែនគ្រឹះបុរេជនដដែលបានផ្តើមរើសប៉ុណ្ណោះទេ។ បុរសនិមិត្តរូបដូចនោះទេ

កុំនឹងនឹមពិម្ពិសដេលពុះគុរិសុទ គួរវាសបង្កហាញនៀកុន្ទទីកនកែវរង្វះ។

សកុខិកមុមដលៃហនសរសេនៃកុនុងពុះគមុពីរ និវិញញាណនៃការពុយាករណ៍

គឺជាព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
គឺជាព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះអង្គគង់លើជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។

“សំឡេង” នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គឺជាសាររបស់ព្រះ
ដូចដែលត្រូវបានបង្ហាញក្នុងព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់បានសរសេរ។
សាររបស់ទ្រង់នោះចុងក្រោយ គឺជាសារអំពីគុណ្យៀងចុងក្រោយ
ដែលរួមបញ្ចូលទាំងគុណ្យៀងដើម បន្ទាប់មកជាគុណ្យៀងដើម និងគុណ្យៀងចុងក្រោយ
តាមយ៉ូអែល។

យ៉ូហាន អ្នកទទួលវិរាណៈ តំណាងឲ្យមនុស្សមួយនៃសិបបួនពាន់នាក់
ដែលត្រូវបានបោះទៅកាន់មាត់បុរាណវិញ ពីព្រោះគាត់ «សំឡេង» មួយនៃព្រះគ្រីស្ទ
«សំឡេង» ដែលនាំពីគុណ្យៀងនោះ គឺជាសំឡេងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ «ចាប់តាំងពីសម័យអាដាម»
មកតទៅ។

ហើយខ្ញុំបានបង្ហាញឲ្យមើលសំឡេងដែលបាននិយាយនឹងខ្ញុំ។
ហើយកាលដែលខ្ញុំបានបង្ហាញ នោះខ្ញុំបានឃើញផ្ទៃចង្កៀងមាសបុរាណវិញ។
វិរាណៈ 1:12។

ខនៈបង្ហាញពីការផ្អាកមួយនៃក្នុងជំពូកទីមួយ ពីព្រោះរហូតដល់ខម្ពុន
យ៉ូហានស្ថិតនៅលើកោះដែលហៅថា ហ្គាតមុស ប៉ុន្តែនៅក្នុងខនៈដប់ពីរ
គាត់បានបង្ហាញ ហើយចាប់ពីទីនោះតទៅ
យ៉ូហានស្ថិតនៅក្នុងទីសក្ការៈសុចានសួគ៌។ នៅពេលដែលគាត់បង្ហាញ
គាត់កំពុងផ្ទុកនូវច្បាប់នោះ ពីព្រោះនៅក្នុងខនៈដប់ គាត់បានឮសំឡេងមួយពីខាងក្រោយ។

ខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ នៅចុងរបស់ព្រះអម្ពុចាស់
ហើយបានឮសំឡេងមួយយ៉ាងខ្លាំងនៅខាងក្រោយខ្ញុំ ដូចជាសំឡេងគូរ
ដែលមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំជាអាល់ផា និងអូមហេតា ជាដើម និងជាចុងក្រោយ»;
ហើយថា៖ «អ្វីដែលអ្នកឃើញ ចូរសរសេរទុកក្នុងសៀវភៅមួយ
ហើយផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ពួកជំនុំនៅអាស៊ីទាំងបួន គឺទៅកាន់ក្រុងអេភេសូរ និងសូមីរ៉ា
និងពាលីតាម៉ុស និងឆាយ៉ាទីវ៉ា និងសារឌីស និងភីឡាឌីលេកា និងឡាឌីស»។ វិរាណៈ ១:១០,
១១

យ៉ូហានតំណាងឲ្យអ្នកទាំងឡាយដែលព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះគ្រីស្ទនាំខាងក្រោយខ្លួន។
គាត់សរសេរក្នុងប្រយោគ ដែលអំពាវនាវឲ្យរំលឹកគ្រប់គ្នាទៅកាន់ផ្ទះចាស់ៗ
ជាផ្ទះដែលមនុស្សអាក្រក់បានបដិសេធមិនព្រមដើរក្នុងនោះ
និងជាគូរព្រមនឹងពួកគេបដិសេធមិនព្រមសុភាប។ យ៉ូហានបានសុភាប
ហើយព្រះសូរសៀងនាំខាងក្រោយគាត់បានបង្ហាញអត្ថបទព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ថាជា អាល់ផា និង
អូមហេតា—ព្រះអង្គគង់លើបង្ហាញផ្ទៃចង្កៀងមាសបុរាណវិញ។

ហើយនៅកណ្តាលចង្កៀងមាសទាំងបួន
មានមួយអង្គដូចជាព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្ស ទ្រង់ស្លៀកពាក់អារវែងដល់ព្រះបាទ
ហើយក្រវាត់ជុំវិញឡើងដោយខ្ពស់ក្រវាត់មាស។ ព្រះសិរ
និងព្រះកេសាររបស់ទ្រង់ស្លៀកពាក់ដោយចង្កៀម ស្លៀកពាក់ព្រិល
ហើយព្រះនគររបស់ទ្រង់ដូចជាអណ្តាតក្នុងចុង។ ព្រះបាទរបស់ទ្រង់ដូចជាលង្កាសុទ្ធតាម
ហាក់ដូចជាត្រូវបានដុតនៅក្នុងឡ។
ហើយព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់ដូចជាសូរទឹកជ្រោះ។ នៅក្នុងព្រះហស្តគុណរបស់ទ្រង់

មានផ្កាយទាំងបួនព័រ ហើយពីព្រះឱស្ឋបរបស់ទ្រង់ មានដាវមុខពីរមុតស្អាតចេញមក
ហើយព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់ដូចជាព្រះអាទិត្យដណែនភ្លឺក្នុងកម្ពុជានៃរបស់វាវិវរណៈ
១៖១៣-១៦។

នៅក្នុងខនីដបំពេញ យ៉ូហានបានបង្ហាញខ្លួននៅក្បែរ
ហើយឃើញនិមិត្តភាពអំពីព្រះគ្រីស្ទ ដល់បងស៊ី White
បានភ្ជាប់ឲ្យសរសើរនិមិត្តភាពអំពីព្រះគ្រីស្ទដល់ដានីយ៍លោកយើង
ជានិមិត្តភាពដល់ដល់អសោយ យេស៊ូ អសេគោល និងប៉ូលបានឃើញ។

«ដោយសេចក្តីបុរាណយ៉ាងមុតមាំ
ខ្ញុំទទួលបានដល់ពេលវេលាដែលព្រឹត្តិការណ៍នៃថ្ងៃបុណ្យទី៥០
នឹងត្រូវកើតឡើងមុនដទៃទៀត
ដោយមានព្រះចេតនាជាដាច់ខាតនៅក្នុងឱកាសនោះទៅទៀត។ យ៉ូហានមានបុរសសន្តិថា
“ខ្ញុំបានឃើញវត្ថុមួយទៀតចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ដោយមានអំណាចយ៉ាងធំ;
ហើយផែនដីបានភ្លឺឡើងដោយសិរីល្អរបស់វា។” បន្ទាប់មក
ដូចនៅបុណ្យទី៥០ បុរាណនឹងស្របចេតនាដ៏ពិតដែលបានចូលដល់ពួកគេ
គ្រប់មនុស្សមុនគ្នាជាភាសារបស់ខ្លួនផ្ទាល់។»

«ព្រះអាចផ្តល់ជីវិតថ្មីដល់ទូទាំងពិភពលោកដល់គ្រប់រូបដែលបុរាណដោយស្មោះត្រង់ចង់ប
ម្រើទ្រង់ [អាដាម និងដូលងឆ័អ៊ីងរបស់អសេគោល]
ហើយអាចបំប្លែងមាត់ដោយធម្មតាដែលរស់នៅលើផែនដី [អសោយ]
ហើយផ្ទុកឲ្យពួកគេមានវិញ្ញាណពិតព្រះចៅពេញដោយការសរសើរតម្កល់ទ្រង់។
សំឡេងរាប់ពាន់នឹងត្រូវបានរៀបចំដោយអំណាច
ដើម្បីបុរាណសេចក្តីពិតអស្ចារ្យនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
អណ្តាតដល់និយាយអាក្រក់អ្វីនឹងត្រូវបានដោះឲ្យរលូន [ភាសាផ្សេងរបស់អសោយ]
ហើយអ្នកដល់ខ្លួននឹងត្រូវបានផ្ទុកឲ្យរឹងមាំ
ដើម្បីចូលដល់បន្ទាល់ដោយក្រលាហានចំពោះសេចក្តីពិត។ សូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ជួយ
ស្រឡាត់របស់ទ្រង់ឲ្យសំអាតព្រះវិញ្ញាណពិតព្រះចៅពេញដោយស្មោះត្រង់គ្រប់យ៉ាង
[ពួកលោករបស់ម៉ាឡាគី] ហើយរក្សាការភ្ជាប់ដិតស្មន៍ឲ្យជាមួយទ្រង់យ៉ាងដូចនេះ
ដើម្បីឲ្យពួកគេបានចូលរួមក្នុងទឹកភ្លៀងក្រោយ
នៅពេលដែលវានឹងត្រូវបានចាក់បង្ហូរចេញ»។ Review and Herald, July 20, 1886.

និមិត្តភាពដល់យើងកំពុងពិចារណា៖
រួមបញ្ចូលទាំងសេចក្តីពិតពិតណាស់អំពីព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ នៅពេលយ៉ូហានបរិមក
ហើយឃើញព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នោះវាដូចជាសំឡេងនៃ «ទឹកជាច្រើន»។ នៅពេលព្រះ
សូរសៀងរបស់ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលអំពីសេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់ជាមួយមនុស្ស
ឬជាមួយបុរាណដល់លោកយើងសរសើរមួយ នោះវាត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយនឹងទឹកជាច្រើន។
សារនៃដានីយ៍លោក ជំពូក ៧ ដល់ ៩ ត្រូវបានបើកក្នុងឆ្នាំ 1798 ហើយបន្ទាប់មក
នៅឆ្នាំ 1989 សារនៃដានីយ៍លោក ជំពូក ១០ ដល់ ១២ ត្រូវបានបើកក្នុងឆ្នាំ 1798
ត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយនឹងសំឡេងនៃនូលអ្វីឡាយ ហើយឆ្នាំ 1989
គឺជាសំឡេងនៃនូលហើងកេលេ។

«ពន្លឺដល់ដានីយ៍លោកទទួលបានពីព្រះ
ត្រូវបានប្រទានជាពិសេសម្យ៉ាងចុងក្រោយទាំងនេះ។
និមិត្តភាពដល់គាត់បានឃើញនៅមាត់ទន្លេអ្វីឡាយ និងហើងកេលេ ជាទន្លេធំៗនៃសីលា

ឥឡូវនេះកំពុងស្ថិតក្នុងដំណើរការនៃការសម្រេចពេញលេញ
ហើយព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់ដែលបានទាយទុកជាមុន
នឹងឆាប់កើតឡើងជាក់ជាមិនខាន»។ Testimonies to Ministers, 112.

ទន្ទេលយើងដាន់ដាក់ណាមួយជាប់រវាងបុរេគុតិសាស្ត្រសចក្ខុសិស្សញ្ញាអាល់ហ្សា
និងបុរេគុតិសាស្ត្រសចក្ខុសិស្សញ្ញាអូមហេតារបស់អ៊ីស្លាមដែលបុរាណ។ ពាក្យ «យើងដាន់»
មានន័យថា «អនុគ្រោះមក» ហើយតំណាងឲ្យព្រះគ្រីស្ទ «ព្រះអង្គគង់ជំនុំជំនុំចុះមក»។

ចូរឲ្យគំនិតនេះស្ថិតនៅក្នុងអនុករណ៍គ្នា
ដដែលមាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយស្ទើរផងដែរ ទ្រង់ ដដែលមានក្នុងរូបសភាពជាព្រះ
មិនបានបាត់ទុកថា
ការសម្លឹងនឹងព្រះជាបស់ដដែលត្រូវបានយកដោយចាប់យកនោះឡើយ ប៉ុន្តែ
ទ្រង់បានផ្ទេរឲ្យព្រះអង្គទទួលបានព្រឹក្សាឈ្មោះ ហើយទទួលយករូបសភាពជាអ្នកបម្រើ
ហើយបានក្លាយមកក្នុងសណ្ឋានមនុស្ស ហើយកាលត្រូវបានយល់ឃើញថា
មានរូបរាងជាមនុស្ស នោះទ្រង់បានបន្តទាបព្រះអង្គទ្រង់
ហើយបានក្លាយជាអ្នកស្តាប់បង្គាប់ដល់សចក្ខុសិស្សលាប
គឺសូម្បីតែសេចក្តីស្នើសុំលាបនោះលើឈើឆ្កែក្នុងផង។ ភីលីព 2:5-9។

ទន្ទេលយើងដាន់តំណាងឲ្យព្រះគ្រីស្ទ «ព្រះអង្គគង់ជំនុំជំនុំចុះដំបំផុត»
ហើយទន្ទេលយើងដាន់គឺជាតំណាងជាប់រវាងបុរេគុតិសាស្ត្រអាល់ហ្សា
និងអូមហេតារបស់បុរាណជនជ្រើសតាំងរបស់ព្រះ
ដដែលត្រូវបានប្រទានចម្ការទំពាំងហាយដូមួយឲ្យយើងកុសា។
ទឹកនៃការរំដោះរបស់ម៉ូសេតំណាងឲ្យសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដដែលអាចត្រូវបានឮ
បុរសនិបបិព្រលឹងមួយគ្មានតែបែបតែឡប់មក ដើម្បីបិទ «សំឡេងនៃព្រឹក្សាឈ្មោះពួកគេ»
ហើយសំឡេងដែលពួកគេនឹងឮនោះគឺ—សំឡេងនៃទឹកជាច្រើន។
ចាប់ពីទឹកជំនន់នៃសម័យណូអេ រហូតដល់ការបំផុសព្រះយេស៊ូមុនឆ្នាំ 70 AD ទឹកនៃ
ការរំដោះត្រូវបានបង្ហាញជាសញ្ញាសម្គាល់តាមផ្លូវសម្រាប់បុរាណជនសម្បទានមករើរបស់
ព្រះ។ សញ្ញាសម្គាល់ទាំងនោះតំណាងឲ្យបុរេគុតិសាស្ត្រខាងក្នុងរបស់បុរាណជនសម្បទាន
មករើចុងក្រោយរបស់ព្រះ គឺមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់ពាន់នាក់។
ទឹកដែលផុតផុតទន្ទេលយើងដាន់មានបុរាណចេញពីទឹកសន្តសិម
និងព្រលឹងដែលកកស្ទះនៅលើភ្នំហ៊ីម៉ូន
ដដែលបង្កកើតជាបុរាណទឹកខាងលើរបស់ទន្ទេលយើងដាន់។

ទំនុកដក់នៃការឡើងទៅ របស់ដាវីឌ។ មើល!
ការដែលបងប្អូនរស់នៅជាមួយគ្នាក្នុងសេចក្តីឯកភាព នោះល្អ
និងគួរឲ្យរីករាយយ៉ាងណា! វាប្រៀបដូចជាបុរាណដ៏មានតម្លៃនៃលើកុហល
ដដែលហូរចុះមកលើពួកមាត់ គឺពួកមាត់របស់អឺរីន
ហើយហូរចុះដល់ជាយសម្បូរក្របំពាក់របស់គាត់។ ដូចទឹកសន្តសិមនៃហ៊ីម៉ូន
និងដូចទឹកសន្តសិមដែលចុះមកលើភ្នំទាំងឡាយនៃស៊ីយ៉ូន ដូចនោះទ្រង់
ព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ព្រះពរ គឺជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ទំនុកដក់ 133:1-3។

ទឹកទាំងនោះក៏បង្កកើតអូររូងរូងរបស់ពាន់ផងដែរ គឺជាស្រះទឹកជ្រៅមួយ
ស្ថិតនៅក្នុងរូងភ្នំមួយ ដដែលមានទឹកទាំងនោះហូរច្រម ក្នុង ដានីយ៉ែល 11:13-15 ហើយជា
កសេរីយ៉ា ភីលីព នៃសម័យរបស់ពេត្រូស។
បុរាណទឹកដើមនៃទន្ទេលយើងដាន់ក៏បង្កកើតស្រះសាតាំងនៃរូងភ្នំរបស់ពាន់ផងដែរ។

សំឡេងនៃទឹកជាច្រើនបញ្ជាក់ថា សចក្កតិវិវាទដ៏ធំរវាងព្រះគ្រីស្ទ និងសាតាំង
បានកើតមានដើមកំណើតនៅលើកំពូលភ្នំខ្ពស់ៗនៃភ្នំហ្សែម៉ូន។

ហើយខ្ញុំក៏និយាយដល់អ្នកដទៃថា អ្នកគឺជាពាក្យស ហើយលើចម្លងនេះ
ខ្ញុំនឹងសងព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំ;
ហើយទ្វារនៃស្ថាននរកនឹងមិនអាចឈ្លុះលើវាបានឡើយ។ ម៉ាថាយ 16:18។

ឈ្មោះ «ហ៊ីម៉ូន» មានន័យថា «បរិសុទ្ធ ថ្វាយឧទ្ទិស ឧទ្ទិសខ្ពង់ខ្ពស់
ឬបានញែកដាច់ដោយឡែក» ហើយជានិមិត្តរូបនៃស្ថានសួគ៌ ដែលជាបុរាណនៃទឹកទាំងអស់
និងជាចំណុចចាប់ផ្តើមនៃមុនដៃមុននៃមុនដៃ ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយ «ទ្វារនរក»
ដែលជាស្ថានសម្បជាន់ដែលព្រះយេស៊ូវបានគេដាក់នៅនឹងគុហារបស់ Pan
នៅពេលទ្រង់ស្ថិតនៅក្នុងស្ថានសួគ៌។ ក្នុងបរិបទនេះ ឈ្មោះរបស់ហ៊ីម៉ូន ហៅឈ្មោះ
ត្រូវបានបង្ហាញនៅពាក្យស ហ៊ីម៉ូនមានន័យថា «អ្នកដទៃ» ហើយហៅឈ្មោះមានន័យថា
«កូនបុរសនៃគ្រូព្យាបាល»។
ហ៊ីម៉ូនជានិមិត្តរូបនៃព្រះលីងដែលបានស្ថានប្រែប្រួលផ្សេងៗរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងរូបសក្ខីភាព។
ក្នុងនាមជាអ្នកដទៃដែលបានស្ថានប្រែប្រួលផ្សេងៗរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ពាក្យសត្រូវបានផ្តល់បង្ហាញ
ដោយកំណត់ថា 144,000។ ពាក្យសត្រូវបានបោះពុម្ព ខណៈដែលស្ថិតនៅ Panium
ដែលជា ១៣ ដល់ ១៥ នៃដំណើរ ១១។

ពិធីករហ៊ីម៉ូន ទទួលយកដាន ដែលជានិមិត្តរូបនៃព្រះគ្រីស្ទ—ព្រះអង្គដ៏ធំដែលយាងចុះ—
បញ្ចប់ដំណើររបស់ព្រះអង្គនៅសមុទ្រស្ថានសួគ៌។ ពិសេសស្ថាន
ជាទីកំណើតនៃទឹកស្អាតដើមនៃជីវិត
ព្រះគ្រីស្ទបានយាងចុះមកដល់សចក្កតិស្ថានលើលើឆ្នាំង
ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយសមុទ្រស្ថានសួគ៌។ ឆ្នាំនៃសមុទ្រស្ថានសួគ៌ជាដុំដីដែលចេញ
និងស្ថិតនៅជម្រៅទាបបំផុតនៃដី។ ទទួលយកដានដែលហូរចុះ
នោះហូរចុះទៅដល់កម្រិតទឹកទាបបំផុតនៃដី
ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទបានយាងចុះទៅដល់សចក្កតិស្ថានរបស់ព្រះអង្គលើឆ្នាំងដី។
ពិធីករដើរតទៅកាន់ទឹកនៃសចក្កតិស្ថាន
ទទួលយកដានកំណត់ដោយការយាងចុះរបស់ព្រះគ្រីស្ទពិសេសស្ថានលើឆ្នាំង។

បុរាណបទសំខាន់ៗនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ ត្រូវបានដាក់ជាមួយនឹងទឹក
ហើយព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ គឺជាសំឡេងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដែលជាសំឡេងនៃទឹកជាច្រើន។ ស៊ីពេស្យានហែប៊ីឡានអង្គុយលើទឹកជាច្រើន
ហើយទឹកនៃទទួលយកបុរាណត្រូវបានសង្កត់ត្រូវ
ដើម្បីបង្កើនផលរសម្បជាន់ស្ថានសួគ៌ទាំងឡាយពិសេសកើត ហើយពាណិជ្ជករ
និងស្ថានសួគ៌ទាំងឡាយនៃឆ្នាំ ហើយយំសោក
ពីព្រោះនាវាតែស្ថិតត្រូវបានបំផ្លាញនៅកណ្តាលសមុទ្រ
ហើយសមុទ្រធម៌ត្រូវបានស្ថិតលើស្ថានសួគ៌ ដែលពួកអ្នកសុរិយនៃអែបេរ៉ាអ៊ីមបានទទួលយក
នៅពេលដែលពួកគេលាក់ខ្លួនក្រោមការកុហក
ត្រូវបានលុបចោលដោយទឹកជំនន់ដ៏លឿនលឿនបំផ្លាញហែប៊ីឡានអង្គុយលើសមុទ្រស្ថានសួគ៌។

នៅពេលដែលអ្នកស៊ីវិក យោងទៅកាន់ «ទទួលយកដាននៃសីលធម៌»
នោះគាត់កំពុងសំដៅទៅលើទទួលយកដាននៃគ្រីស្ទ និងទទួលយកដានបុរាណ។

ទឹកទន្លេទាំងនោះអាចត្រូវបានតាមដានត្រឡប់ទៅដល់ស្ថានដើមនៃ
ជាតិដីលើវាជាទន្លេទើប និងទីបួនដដែលប្រចាំឆ្នាំនៃ។

ហើយឈ្មោះនៃទន្លេទើប គឺ ហ្វីសកេលេ; ទន្លេនោះហូរទៅខាងកើតនៃអាសូស៊ីរី។
ហើយទន្លេទើប គឺ អ៊ីប្រាត។ លោកបុគ្គលិក 2:14។

ហ្វីសកេលេគឺជាទន្លេទឹករីក ហើយពិតណាស់ អ៊ីប្រាតក៏ជាអ៊ីប្រាតដ៏
ទោះបីជាអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រ និងអ្នកទេវាទ្យាយាមយំទំនើបមិនយល់ស្របក៏ដោយ។
ពួកគេអាចដឹងថា អ៊ីប្រាយមិនមែនជាទន្លេធំឡើយ
ប៉ុន្តែគេត្រូវបានប្រើឱ្យទឹកដល់មនុស្សសង្គមឡើងនៃក្នុងព្រៃ
មិនមែននៃសីលាវទេ។ អាជ្ញាធរមនុស្សសង្គមដល់ទាំងនោះកំណត់ថា
ទន្លេត្រូវបានបំណុលនោះដល់មានសារៈសំខាន់ និងទាក់ទងនឹងសីលាវ គឺទឹករីក និងអ៊ីប្រាត
ហើយអ្នកនាងហោរាបានចូលដៃថា អ៊ីប្រាយ និងហ្វីសកេលេជា «ទន្លេធំៗនៃសីលាវ»។

ព្រះបន្ទូលរបស់សូត្រីអ្នកទំនាយអំពីសារនៃទឹក ប្រឆាំងនឹងអ្នកជំនាញសម័យទំនើប
ដូចដល់អ្នកជំនាញបុរាណបានប្រឆាំងនឹងសារនៃទឹករបស់លោកដើម។
យើងត្រូវបានជូនដំណឹងថា ទស្សនៈទាំងពីរ ដល់កំណងដោយទន្លេទាំងពីរ
កំពុងស្ថិតនៅក្នុងដំណើរការនៃការសម្រេចបំពេញ ហេតុដូច្នេះហើយ
អ្វីៗទាំងអស់ដល់ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងទស្សនៈទាំងពីរនោះ
ដល់បានប្រទានមកដោយ «ទន្លេធំៗនៃសីលាវ»

នឹងកើតមានឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។ សារដល់គ្រប់ជាមួយនឹងទន្លេទាំងនោះ
គឺជាសំឡេងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដូចជាសំឡេងរបស់ទ្រង់ប្រៀបដូចជាទឹកជាច្រើន។ ទឹករីក
និងអ៊ីប្រាត កំណត់ឱ្យប្រធានបទទំនាយដ៏សំខាន់មួយ ហើយសក្ខីភាពរបស់វា
មានទំនាក់ទំនងនឹងសេចក្តីសញ្ញា ដល់ម្ចាស់អាណាចក្រដាក់ចេញ
ជាសេចក្តីសញ្ញាដូចគ្នាដល់ព្រះគ្រីស្ទអូមហេតុបានបញ្ជាក់។

ក្នុងពាក្យទំនាយ ទន្លេទឹករីកកំណត់ឱ្យអាសូស៊ីរី ហើយទន្លេអ៊ីប្រាតគឺហាប៊ីឡូន។
ក្នុងទំនាក់ទំនងនេះ ពួកវាជាអំណាចទាំងពីរ ដល់យោងមានកំណត់ជាសិដ្ឋាន
ដល់នឹងនាំអាណាចក្រខាងជើងជាមុន ហើយបន្ទាប់មកអាណាចក្រខាងត្បូង
ទៅជាឈ្មួញ។

អ៊ីស្រាអែលជាច្រើនមួយដល់ត្រូវបានបំបែកខ្ទេចខ្ទាយ;
សត្រូវសិង្ហាបានដេញឱ្យរត់ភាគទៅ៖ ដំបូង សត្រូវអាសូស៊ីរីបានលេង;
ហើយនៅទីបញ្ចប់ នប្បិកុនសេសា សត្រូវហាប៊ីឡូននេះ បានបំបែកអ៊ីស្រាអែលរបស់វា។
យេរេមា 50:17។

ទាំងអាសូស៊ីរី និងហាប៊ីឡូន

សុទ្ធតែជាសត្រូវពីទិសខាងជើងទាក់ទងនឹងអាណាចក្រអ៊ីស្រាអែលមួយណាក៏ដោយ
ហេតុនេះហើយបានជាវាជារូបព្រមាននៃស្ថានភាពក្នុងពេលក្រោយពីទិសខាងជើង
គឺអំណាចសម្រេចបំបែក។ ជាសារសំខាន់ បុព្វលាភនៃយោង និងសាសនាដូចគ្នាជាខ្ទេចខ្ទាយ
ត្រូវបានអនុវត្តដោយអំណាចទាំងពីរ ដល់កើតឡើងពីបរិបទរបបធម៌ដូចគ្នា
ប៉ុន្តែវាបានសម្រេចនូវយោងរបស់អាសូស៊ីរីបានផ្តុំគ្នាទៅនឹងការប្រឈម
ខណៈដល់ហាប៊ីឡូនបានផ្តុំគ្នាទៅនឹងការសាសនាចក្រ
ទោះបីសូម្បីតែគ្នាយ៉ាងខ្លាំងក៏ដោយ។ រួមហោរា និងរួមសម្រេចបំបែក នៅកម្រិតខ្ពស់
គឺដូចគ្នា ប៉ុន្តែក៏ដោយរួមហោរាកំណត់ឱ្យកើតចុងការប្រឈម

ហើយរួមសម្ពតចេញបំណងឲ្យកិច្ចការសាសនាចក្រ។ អាសូស៊ី
ក្នុងទំនាក់ទំនងព្យាករណ៍ជាមួយហាប៊ីឡូន ជាអាណាចក្រនៃកិច្ចការរដ្ឋប
បន្ទាប់មកមានហាប៊ីឡូន
ជាអាណាចក្រដៀងគ្នានឹងឈ្មោះក្នុងកិច្ចការសាសនាចក្រ។
អាសូស៊ីកំណត់ឲ្យរួមហាកាន ហើយហាប៊ីឡូនកំណត់ឲ្យរួមសម្ពតចេញបំណង។
អាណាចក្រទាំងបួននេះសុទ្ធតែបានដាក់ឈ្មោះលើទីសក្ការៈបរិសុទ្ធ និងពលទីពេលរបស់ពួកគេ។
អាសូស៊ីត្រូវបានក្របខណ្ឌជាមួយទន្លេទីគ្រីស ហើយហាប៊ីឡូនជាមួយទន្លេអ៊ុយប្រាទសេ។
នេះស្របគ្នានឹងការសង្កេតឃើញនៃទន្លេអ៊ុយប្រាទសេក្នុងសង្គ្រាមរវាងរ៉ាម៉េសៈ
ដើម្បីប្រៀបធៀបចំណូលសម្រាប់ស្ថាប័នទាំងឡាយពិសេសខាងកើត
ដូចដែលបានបង្ហាញជារូបដោយកិច្ចការរបស់គ្រីស ក្នុងការបង្កើនទន្លេអ៊ុយប្រាទសេ
ដើម្បីបង្កើតហាប៊ីឡូន។ ហាប៊ីឡូនគឺជាអ៊ុយប្រាទសេ; អាសូស៊ីគឺជាទីគ្រីស។

សូមចូលក្រាបខាងជើង ក្នុងព្យាករណ៍ បានយកឈ្មោះលើពិភពលោក
ក្នុងអំឡុងពេលតុលាការច្បាប់ចុងអាទិត្យ ហើយបន្ទាប់មកក៏ដួលរលំ ប៉ុន្តែ
ការយកឈ្មោះនោះ ជាញឹកញាប់ ត្រូវបានកំណត់ថា ជាទីកន្លែងដ៏ល្អបំផុតមហិមា។
រឿងរ៉ាវរបស់សូដេនក្រាបខាងជើង ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយអាសូស៊ី និងហាប៊ីឡូន
ត្រូវបាននិមិត្តរូបដោយទន្លេនានា
ពួកគេរៀងនេះត្រូវបានប្រាប់ដោយសំឡេងនៃទឹកជាច្រើន។

ដដែលនឹងស្ថិតនៅចន្លោះទន្លេទាំងពីរ ត្រូវបានហៅថា Mesopotamia
ដែលមានន័យថា «ដដែលនឹងនៅចន្លោះទន្លេទាំងពីរ»។
ទន្លេទាំងពីរនេះកំណត់ឲ្យអាណាចក្រខាងជើង
ដែលពួកគេជាម្ចាស់ប្រទេសដើម្បីបង្កើតនូវទោសសុភមង្គលរបស់ទ្រង់ដែលបានក្របខណ្ឌនៃ
ដោយបំបែកពួកគេចេញទៅជាឈ្មោះ។
សូមរងមួយក្នុងចំណោមសូទីងរងៗនៃសំឡេងទឹកជាច្រើន
ត្រូវបានយកឈ្មោះក្នុងឈ្មោះ "Padanaram"
ដែលត្រូវបានយកឈ្មោះដល់តំបន់ដងប៉ូណូណោះនៅក្នុងបទគម្ពីរ។
ការលើកឡើងជាលើកដំបូង គឺពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការសញ្ញា
ពួកគេរាប់រយជាក់អំពីប្លង់ឈាមពូជរបស់បេកា ភរិយារបស់អ៊ីសាក។ ឧទាហរណ៍នោះចង្អុលថា៖

ហើយអ៊ីសាកមានអាយុស្រីប្រាំបួន នៅពេលដែលគាត់យកនាងរេបេកាជាភរិយា
គឺជាកូនស្រីរបស់បេកាដែល ជាសាសន៍ស៊ី ពីប៉ាដានអាម ជាបុរសស្រីរបស់ឡាហាន់
ជាសាសន៍ស៊ី។

ចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលស្រីប្រាំបួន ត្រូវបានបង្ហាញលើសាក្សីទាំងបីរបស់ម៉ូសេថា
នៅទីកន្លែង Kadesh, 1863 និងច្បាប់ចុងអាទិត្យ។ អាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ Isaac
គឺជាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៃចេក្រីសញ្ញា
ដែលជាគំរូបង្ហាញអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ពួកគេគ្រីស្ទជាមួយនឹងមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់
នៅពេលច្បាប់ចុងអាទិត្យ ដដែលគឺជា 1863 ដដែលគឺជា Kadesh
ដដែលគឺជាចុងបញ្ចប់នៃបុរេគ្រីស្ទស្រីប្រាំបួនចេក្រីសញ្ញារយៈពេលស្រីប្រាំបួន។ Rebekah
គឺជាកូនស្រីរបស់ជនស៊ីមនាក់ ហើយជាបុរសស្រីរបស់ Laban ជនស៊ីមនាក់
(ដែលនៅក្នុងជំនាន់បន្ទាប់នៃបុរេគ្រីស្ទស្រីប្រាំបួនចេក្រីសញ្ញា
បានបំពានសេចក្តីសញ្ញាមួយជាមួយនឹង Jacob កូនបុរសរបស់ Isaac)។

បច្ចេកវិទ្យា មានន័យថា «ផ្ទះនៃការបំផុសពន្លឺ» ឬ «អនុកម្មបំផុសពន្លឺ» ដូច្នេះ រូបិកាជាកូនស៊ីនៃ «ផ្ទះរបស់អនុកម្មបំផុសពន្លឺ»។ ស៊ី មានន័យថាគំបន់ខ្ពស់រាប និងរាបរាបខ្ពស់ ហើយ ប៉ាន់ស្មានអាវាម មានន័យថាមន្ត្រីតាមរៀង ឬដៃនៃដីនៃកណ្តាល។ រូបិកា មកពីខ្ពស់ព្រៃរបស់ជនស៊ី ដល់មកពីមន្ត្រីតាមរៀង ជាគំបន់ខ្ពស់រាបនៃកណ្តាលរាង «ទីភ្នាក់ងាររបស់អាសុរី» និង «អីបុរាតរបស់ហាប៊ីឡូន» ដល់គំណាងឲ្យសត្វតោទាំងឡាយដល់ព្រះអម្ពចាស់បានប្តូរជើងដើមបីកំប៉ាត់ហ្វូងចៀមកុបគំណាងនារបស់ទ្រង់ឲ្យខ្ពស់ខ្ពស់បំផុត។ ផ្ទះរបស់អនុកម្មបំផុសពន្លឺ បានគូបជាប់ជាមួយនឹងផ្ទះរបស់ព្រះ ក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ អ៊ីសាក និង រូបិកា។ វាមិនមែនជារឿងចង្អែកឡើយទេថា នៅក្នុងការលើកឡើងជាលើកដំបូងអំពី ប៉ាន់ស្មានអាវាម ទទួលទាំងពីរនេះដល់គំណាងឲ្យសត្វចេតុយាករណ៍នៃទីសាងដើម ដល់ត្រូវបានគំណាងថាជាទីកន្លែងនៃលិចលង់ ត្រូវបានលើកឡើងជាលើកដំបូងនៅក្នុង លោកុបបត្តិ 25:20។

ការគូបជាប់នៃផ្ទះនៃសេចក្តីសង្កេតស្តង់ដារជាមួយនឹងបុរាណសត្វសញ្ញាសមុទ្ររបស់ព្រះ បន្តតទៅទៀតនៅពេលយ៉ាកុបត្រូវបានពិសោធន៍ ហើយទៅដល់ផ្ទះលោកឡាហន់ ដល់ជាព្រះបាទខ្ពស់ ហើយនៅទីនោះបានបម្រើអស់រយៈពេលពីរដងនៃ 2520 ថ្ងៃ ដើម្បីទទួលបានអាពាហ៍ពិពាហ៍សញ្ញាសមុទ្របន្តទៀត។ អាពាហ៍ពិពាហ៍មួយបញ្ចប់ដោយការបក្សេងក្រីក្រនៃគ្រួសារខាងដើមរបស់អ៊ីសាកដែល ហើយអាពាហ៍ពិពាហ៍មួយទៀតបញ្ចប់ដោយការបក្សេងក្រីក្រនៃគ្រួសារតុប្បង។ នៅពេលដែលរយៈពេលនៃការបក្សេងក្រីក្ររបស់គ្រួសារទាំងពីរនោះ តាមលំដាប់រៀងៗខ្លួន បានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798 និង 1844 នោះ អាពាហ៍ពិពាហ៍ដល់យ៉ាកុបបានខិតខំបំពេញក្នុងរយៈពេលពីរដងនៃ 2520 នោះ ក៏បានសម្រេចឡើង ដូចជាកូនកំលោះបានមកដល់ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

ដូច្នេះ តើព្រះគ្រីស្ទមានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយលោក ដល់មានន័យថា «នឿយហត់ និងអស់កម្លាំង» ឬមានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយរ៉ាវលែ ដល់មានន័យថា «អនុកម្មដ៏ល្អិតល្អន់»? លោក និងរ៉ាវលែគំណាងឲ្យព្រះហស្តចារិកអនុកម្មដ៏ល្អិតល្អន់ពីរបុរាណ គឺព្រះហស្តចារិកម្នាក់ដល់ «នឿយហត់» និងព្រះហស្តចារិកម្នាក់ដល់ «ផ្ទុះដ៏ល្អិតល្អន់បានល្អិត» នៅលើផ្ទៃល្អិតល្អន់របស់អាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយយ៉ាកុប នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

«នៅដើមផ្ទៃល្អិតល្អន់ មានពន្លឺភ័យចង្អែកមួយបានមកដល់ខាងក្រោយពួកគេ ដល់ទេវតាម្នាក់បានប្តូរខ្លួនថា ជា "សម្បត្តិក្នុងកណ្តាលអធ្យាស្រ័យ"។ ពន្លឺនេះបានបញ្ចេញសូមីតាមបណ្តោយផ្ទៃល្អិតល្អន់ទាំងមូល ហើយផុតពីពន្លឺដល់ដងរបស់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេមើលដល់ដួល។»

«បុរសនិបត្តិពួកគេរកស៊ីក្នុងកែវរបស់ខ្លួនឲ្យសម្បូរដល់លើព្រះយេស៊ូវ ដល់គង់នៅខាងមុខពួកគេ កំពុងនាំពួកគេទៅកាន់ទីក្រុង នោះពួកគេមានសុភមង្គល។ ប៉ុន្តែមិនយូរប៉ុន្មាន មនុស្សស្រីខ្ពស់នឿយហត់ ហើយនិយាយថា ទីក្រុងនោះនៅឆ្ងាយណាស់ ហើយពួកគេរំពឹងថាបានចូលទៅដល់ទីនោះរួចមកហើយ។ ពេលនោះ ព្រះយេស៊ូវតែងតែលើកព្រះហស្តស្តាំដងរឿងរបស់ព្រះអង្គឡើង ដើម្បីលើកទឹកចិត្តពួកគេ ហើយព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គក៏មានពន្លឺមួយចេញមក ដល់បក់លក់នៅលើក្រុមអ្នករង់ចាំការយាងមកវិញ ហើយពួកគេស្រែកថា "អាណូយ៉ា!"។

អនុគមនៈទៀតដោយបញ្ចប់បញ្ចាល់បានបដិសេធពន្ធលើនៃខាងក្រោយពួកគេ ហើយនិយាយថា មិនមែនជាព្រះដដែលបាននាំពួកគេចេញមកឆ្ងាយដល់ប៉ុណ្ណោះទេ។ ពន្ធលើនៃខាងក្រោយពួកគេកើលត់ទៅ បន្តដល់ឲ្យដឹងរបស់ពួកគេស្ដេចិត្តនៃកូនៗសច្ចៈក្នុងដីតិចសាស្ត្រ ហើយពួកគេក៏ជំពប់ ដោយហាត់បង់ការមើលឃើញគោលដៅ និងព្រះយស្សី ហើយផ្ដល់វាចេញពីផ្ទះ ចុះទៅកូនៗលោកខាងក្រោមដីដីត និងអាក្រក់។^១ Early Writings, 15.

នៅឆ្នាំ 1844 ចលនាមីឡិកភីឡាដលៃភាសា បានចូលទៅក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍។ អាពាហ៍ពិពាហ៍នោះថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 បានបំបែកអ្នកថ្វាយបង្គំជាពីរក្រុម ដលៃគ្រូមានតំណាងដោយ រ៉ាដលៃ និង លអោរ៉ាដលៃ តំណាងថ្វាយក្រុមមួយដលៃមានជ័យជំនាញ រីឯដោយដោតដលៃលើផ្ទៃលូទៅកាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍នៃថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ប៉ុន្តែក្រុមរបស់លអោបានឱ្យហត់។ បន្ទាប់មក ពួកគេបានបំបែកចេញពីគ្នា ហើយដំណើរការសាកល្បងនៃវេតារីប៊ីក៍បានចាប់ផ្តើម។ នៅក្នុងកន្លងដលៃដំណើរការសាកល្បងនៃ Midnight Cry បានបញ្ចប់។

អាពាហ៍ពិពាហ៍មានចាប់ផ្តើមឡើង ហើយបន្ទាប់មកវាត្រូវបានបំពេញឲ្យគ្រប់លក្ខខណ្ឌ និងត្រូវបានសាកល្បង។ អាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវបានបំពេញឲ្យគ្រប់លក្ខខណ្ឌនៅឆ្នាំ 1846 ហើយដំណើរការសាកល្បងនៃវេតារីប្រឺបានចាប់ផ្តើម។ នៅឆ្នាំ 1849 និង 1850 ព្រះអម្ចាស់កំពុងលូកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ជាលើកទីពីរ ដើម្បីបុរេមូលសំណល់របស់ទ្រង់។ នៅពេលនោះ តារាងទីពីររបស់ហាហេតុក្សត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងប្រតិភូសាស្ត្រ ដូចដែលបានគំណាងទុកជាមុនដោយផ្ទាំងព្រះបញ្ញត្តិឈុតទីពីរ។ បន្ទាប់ពីម៉ូសហេនបំបែកឈុតទីមួយ ឈុតផ្ទាំងទីពីរត្រូវបានដាក់ចេញ។ តារាងឆ្នាំ 1850 បានជំនួសតារាងឆ្នាំ 1843 ហើយនៅឆ្នាំ 1850 ការសាកល្បងនៃវិស្វកម្មលើបុរាណ ក្នុងនាមជាកូនក្រមុំសច្ចុតិសញ្ញាថ្មីរបស់ព្រះ មានបន្ទុកតាមទៅកាន់សេ និងឆ្នាំ 1863។

នៅក្នុងឆ្នាំ 1856 ទីកាន់តែច្រើនពីទន្លេទៅដល់ព្រំប្រទល់មកតាមរយៈប៊ិចរបស់ Hiram Edson។ ពន្យល់ស្តីអំពី "seven times" ដដែលមានមកតាមរយៈប៊ិចរបស់ Edson គឺជាពន្យល់ដដែលកំណត់ដោយទន្លេទៅដល់ព្រំប្រទល់។

ដដែលមានចាប់ផ្តើមសក្តិភាពព្យាយាមរបស់វាគឺជាពីស្ថានភាពនៃ។

ស្ថានភាពនៃគឺជានិមិត្តរូបនៃការបោះបង់របស់មនុស្សជាតិចង់នឹងក្រីក្រវិនិច្ឆ័យរបស់ពួកគេ។

ហើយជាកន្លែងដដែលទីកន្លែងនៃ Ulai និង Hiddekel ចាប់ផ្តើមដំណើររបស់វា។

វាផ្ទុកដំណើរឆ្លងកាត់បុរេគតិសាស្ត្រសញ្ញាសម្បជន ពីព្រោះស្ថានភាពនេះ។

ដដែលជានិមិត្តរូបនៃការបោះបង់ ក៏ជាកន្លែងដដែលកូនចៀមមួយត្រូវបានសម្លាប់។

ដើមបីផ្សេងៗសម្លាប់ពាក់កណ្តាលស្ថានភាពនៃស្ថានភាពនៃ Adam និង Eve ផងដែរ។

បុរេគតិសាស្ត្រសញ្ញាសម្បជនចាប់ផ្តើមដោយសញ្ញាសម្បជននៃជីវិតរវាង Adam និងព្រះ។ សញ្ញាសម្បជននេះ ដដែលត្រូវបានកំណត់ដោយដើមជីវិត។

មានន័យសញ្ញាសម្បជននៃត្រូវបានបំបែកដោយ Adam និង Eve ដដែលមានចាប់ផ្តើមសញ្ញាសម្បជនចម្លងនៃជីវិត។

នៅពេលដែលកូនចៀមដដែលត្រូវបានសម្លាប់គឺជាពីមុនកំណើតពិភពលោក។

មានផ្សេងៗសម្លាប់ពាក់កណ្តាលកូនដដែលអាស្រ័យ និងហត់បង់នេះ។

ទន្លេទៅដល់ព្រំប្រទល់ពីស្ថានភាពនេះ ទីបំផុតមានក្រុមជាតិមិត្តរូបនៃអំណាចទាំងឡាយដដែលព្រះបរមជាដំបូងនៃការផ្សព្វផ្សាយនៃសេចក្តីរស់នៅ។

ឱអាសូស៊ី ជាដំបងនៃសេចក្តីកំហឹងរបស់យើង ហើយដំបងក្នុងដៃរបស់ពួកគេ
គឺជាសេចក្តីពិរោធរបស់យើង។
យើងនឹងបាត់គេឲ្យទៅទាស់នឹងជាតិមួយដែលមានពុករលួយ
ហើយបុរាណនឹងប្រជាជននៃសេចក្តីកំហឹងរបស់យើង យើងនឹងបុគ្គលបញ្ចេញជាដល់គេ
ឲ្យដកយករបស់ឆក់ និងយករបស់ពុរ ហើយជាន់ឈូកពួកគេដូចជាកំនើរតាមផ្ទៃផ្ទៃ។
អសោយ 10:5, 6

ទន្ទេរទាំងពីរនោះមានហូរចេញពីអង្គនៃ ទៅក្នុងពូជពង្សរបស់បេកា
និងអាពាហ៍ពិពាហ៍សញ្ញារបស់នាងជាមួយអ៊ីសាក ហើយបន្តទៅដល់យ៉ាកុប
ដែលនៅទីនោះ ទីកន្លែងទន្ទេរទាំងពីរនោះ គួរឲ្យមានគំណាងជាពិរយៈកាលខុសគ្នា
នៃបុរាណបុរាណ។ បន្ទាប់មក

ទន្ទេរទាំងពីរដដែលនោះមានហូរឆ្លងកាត់បុរាណមួយជំពូកចុងក្រោយនៃដានីយ៉ៃ
ដែលក្នុងនោះ ជំពូកបី គួរឲ្យមានគំណាងដោយទន្ទេរនីមួយៗ។

ទន្ទេរមួយគំណាងឲ្យការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ដែលគួរឲ្យមានបរិភោគនៃក្នុងជំពូកទីបុរាណ ទីបុរាណ និងទីបុរាណ
ហើយទន្ទេរមួយទៀតគំណាងឲ្យការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ដែលគួរឲ្យមានបរិភោគនៃក្នុងជំពូកទីដប់ ទីដប់មួយ និងទីដប់ពីរ។

ជំពូកទីបុរាណ បុរាណ និងបុរាណ គួរឲ្យមានបង្ហាញជានិមិត្តរូបនៃទន្ទេរអ្វីឡាយ
ហើយព្រះគ្រីស្ទគួរឲ្យមានពណ៌នាដោយរបៀបស្រដៀងគ្នាក្នុងជំពូកទីដប់ ដប់មួយ
និងដប់ពីរ។ ក្នុងនិមិត្តរូបទន្ទេរទាំងពីរ ដែលគួរឲ្យមានបង្ហាញដោយបីជំពូកនីមួយៗ—ព្រះគ្រី
ស្ទគួរឲ្យមានបង្ហាញថាទ្រង់កំពុងឈរលើទីកន្លែង។

ហើយមានកើតឡើងថា កាលណាខ្ញុំ គឺខ្ញុំដានីយ៉ៃ មានយើងនិមិត្តរូបហេតុនោះ
ហើយមានស្រងៃរកន័យរបស់វា នោះមើលចុះ មានមុនគេឈរនៅមុខខ្ញុំ
មានរូបរាងដូចជាមនុស្សមុនគេ។
ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងមនុស្សមុនគេនោះច្បាស់នោះច្បាស់នោះច្បាស់ ដែលមានហៅ
ហើយមានបុរាណនិយមថា កាព្រឹយ៉ៃ ចូរផ្សព្វផ្សាយបុរាណនេះយល់និមិត្តរូបហេតុនេះចុះ។
ដានីយ៉ៃ 8:15, 16។

និមិត្តរូបព្រះគ្រីស្ទនៃក្នុងជំពូកទីដប់
មានលក្ខណៈស្រដៀងនឹងនិមិត្តរូបដែលយ៉ូហានបានឃើញនៃក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីមួយ
ហើយនៃក្នុងនិមិត្តរូបរបស់ដានីយ៉ៃដែលក្នុងជំពូកទីបុរាណ ប៉ាលមូនីស៊ីតនៃលើទីក
ដូចដែលព្រះអង្គបានសូចនៃក្នុងជំពូកទីដប់ពីរ
ជាទីដដែលព្រះអង្គបានសូលៀកពាក់កុណាត់ទសេឯក។

«នៅពេលដែលកាបូរៀលមកសួរសុខទុក្ខ នាពេលនោះ
ហោរាដានីយ៉ៃមិនអាចទទួលការបង្រៀនបន្តថ្ងៃទៀតបានឡើយ; ប៉ុន្តែ
ប៉ុន្តែមានឆន្ទាបុរាណមក ដោយបុរាណចាស់ដឹងបន្តថ្ងៃអំពីបុរាណបទទាំងឡាយដែលមិន
ទាន់មានពន្យល់យ៉ាងពេញលេញ លោកក៏បានកាន់ខ្លួនឡើងវិញ
ដើម្បីបង្រៀនពន្យល់ និងបុរាណពិរយៈកាល។ “នៅថ្ងៃទាំងនោះ ខ្ញុំ ដានីយ៉ៃ
កំពុងកាន់ទុក្ខអស់រយៈពេលបីសប្តាហ៍ពេញ។ ខ្ញុំមិនមានបរិភោគនំបឹងឆ្មាញ់ឡើយ
សាច់ ឬស្រក់មិនមានចូលមកក្នុងមាត់ខ្ញុំដែរ
ហើយខ្ញុំក៏មិនមានលាបបុរាណលើខ្លួនសោះ.... បន្ទាប់មក
ខ្ញុំឮលើកក្នុងកែឡើងមើល ហើយមើលចុះ មានបុរាណមុនគេសូលៀកពាក់ទសេឯក

ចងករបស់លោកកុរវាត់ដោយមាសសុទ្ធពីអ្វីជាស។
រូបកាយរបស់លោកក៏ដូចគ្នាបងបរិល
ព្រះភក្ត្ររបស់លោកដូចជាប្រាង្គផ្ទៃលក្ខណៈបន្តទៀត
ក្នុងកែវរបស់លោកដូចចងកៀងភ្នំលើដី ដៃ
និងជើងរបស់លោកមានពណ៌ដូចលង្កាហ្មឺនខាត់ភ្នំ
ហើយសំឡេងពាក្យរបស់លោកដូចជាសំឡេងរបស់មហាជនមួយ។”

«មិនមែនជាអ្នកកណ្តាផ្សេងទៀតទេ ព្រោះវាជាក្បួនព្រះទេ
ដែលមានលក្ខណៈដូចជាដំណើរយំលែ។
សេចក្តីពិតពណ៌នាសុខដ្ឋាននិងសេចក្តីពិតពណ៌នាដែលមានបុរាណធម៌យ៉ាងហោច
នៃពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានបរិសុទ្ធនៃដំណើរនៃលើកលែងបាត់មុស។
ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់របស់យើងយាងមកជាមួយនឹងទូកស្នូលមុនៗទៀត
ដើម្បីបង្ហាញនូវដំណើរយំលែអំពីអ្វីៗដែលនឹងកើតឡើងនៅក្នុងចុងក្រោយ។
ចំណេះដឹងនេះគួរឲ្យមានបុរាណធម៌យ៉ាងហោច
ហើយគួរឲ្យមានកត់ត្រាទុកដោយការបំភ្លឺពីព្រះវិញ្ញាណសម្រាប់យើង
ដែលចុងបំផុតនៃលោកិយមានមកដល់យើងហើយ»។ Review and Herald, February
8, 1881.

នៅក្នុងនិមិត្តភាពហ្នឹងក៏ដូចជាព្រះគ្រីស្ទនៅជំពូកទីដប់ ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ឈរលើទឹក
ហើយសូលៀកពាក់កុរវាត់ទស្សនៈ ហើយនៅក្នុងនិមិត្តភាពអ្វីៗ ទ្រង់ក៏ឈរលើទឹកដដែល។
និមិត្តភាពនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីមួយ
សរុបគ្នានឹងនិមិត្តភាពដែលមានបង្ហាញនៅក្នុងនិមិត្តភាពអ្វីៗ និងហ្នឹងក៏ដូចជា
ដែលនៅទីនោះ បងស៊ី White កំណត់សម្គាល់ថា នោះគឺជា «មិនមែនជាអ្នកកណ្តាផ្សេងទៀតទេ
គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ»។ នៅពេលដែលនាងកំណត់អត្តសញ្ញាណទេវតានៅក្នុងវិវរណៈ
ជំពូកទីដប់ នាងមានន័យថា ទេវតានោះគឺជា «មិនមែនជាអ្នកកណ្តាផ្សេងទៀតទេ
គឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ»។ ទេវតានៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់
លើកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ឡើងទៅស្តាប់ស្នូល
ហើយស្របចងដោយព្រះអង្គគង់លើមានព្រះជន្មមរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច
ជាប់ទាក់ទងនឹងនិមិត្តភាពអំពីព្រះគ្រីស្ទនៅជំពូកទីដប់ពីរ
ដែលទ្រង់លើកព្រះហស្តទាំងពីររបស់ទ្រង់ឡើងទៅស្តាប់ស្នូល
ហើយស្របចងដោយព្រះអង្គគង់លើមានព្រះជន្មមរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច។ នៅក្នុងវិវរណៈ
ជំពូកទីដប់ ទ្រង់ឈរលើទាំងទឹក និងដី។

អ្វីដែលមាន «នៅចន្លោះច្បាំង» នៃទេវតា គឺជាទឹក ហើយដំណើរដែលមាន
«សំឡេងមនុស្សមុនៗនៅចន្លោះច្បាំង» ដូចនេះ
សំឡេងនោះមានមកពីបុរសដែលនៅលើទឹក
ហើយសំឡេងនោះគឺជាសូរសំឡេងនៃទេវតាអ្វីៗ។

នៅក្នុងទីមុខប្លែក នៃខែទីមួយ កាលខ្ញុំនៅក្នុងទេវតា គឺហ្នឹងក៏ដូចជា
នោះខ្ញុំបានលើកក្នុងកែវឡើង ហើយមើលទៅ ហើយមើលចុះ
មានបុរសមុនៗសូលៀកពាក់កុរវាត់ទស្សនៈ
ចងករបស់លោកគួរឲ្យមានកុរវាត់ដោយមាសល្អអំពីអ្វីជាស។
រូបកាយរបស់លោកក៏ដូចជាគ្នាបងបរិល ហើយមុខរបស់លោកដូចជានេះ
ក្នុងកែវរបស់លោកដូចចងកៀងភ្នំលើដី ដៃទាំងពីរ
និងជើងទាំងពីររបស់លោកមានពណ៌ដូចជាលង្កាហ្មឺនខាត់ភ្នំ

ហើយសំឡេងពាក្យសម្តីរបស់លោកដូចជាសំឡេងរបស់មនុស្សជាច្រើន។ ...

ប៉ុន្តែ ឱ ដានីយ៉ែល អើយ ចូរបិទទុកពាក្យទាំងនេះ ហើយបិទភ្នែកស្រឡាត់ទៅនេះ ទុករហូតដល់គ្នាចុងបញ្ចប់។ មនុស្សជាច្រើននឹងរត់ទៅមក ហើយចំណេះដឹងនឹងកើនឡើង។ នោះខ្ញុំ ដានីយ៉ែល បានមើល ហើយមើលចុះ មានមនុស្សពីរនាក់ទៀតឈរនៅទីនោះ ម្នាក់នៅខាងនេះនៃច្រវែងទន្លេ ហើយម្នាក់ទៀតនៅខាងនោះនៃច្រវែងទន្លេ។ ហើយម្នាក់បាននិយាយទៅកាន់បុរសដដែលស្គាល់ភ្នែកពាក់កណ្តាត់ទស្សន៍ ដដែលស្ថិតនៅលើទីកន្លែងថា តើគួរចំណាយពេលយូរប៉ុណ្ណាទៀត ទើបដល់ទីបញ្ចប់នៃការអនុវត្តទាំងនេះ? ហើយខ្ញុំបានឮបុរសដដែលស្គាល់ភ្នែកពាក់កណ្តាត់ទស្សន៍ ដដែលស្ថិតនៅលើទីកន្លែង កាលដដែលគាត់បានលើកដៃដាស់ និងដៃឆ្វេរបស់គាត់ឡើងទៅស្រោចស្បែក ហើយបានស្របចង់ដោយព្រះអង្គគង់លើមានព្រះជន្មរស់នៅអស់កល្បជានិច្ចថា ការនោះនឹងមានរយៈពេលមួយគ្នា ពីគ្នា និងកន្លះគ្នា ហើយនៅពេលដដែលគាត់បានបញ្ចប់ការកំចាត់កម្រិតរបស់បុរសជនបរិសុទ្ធ នោះសេចក្តីទាំងនេះទាំងអស់នឹងបានសម្រេច។

ខ្ញុំបានឮ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនយល់ទេ។ ដូចនេះខ្ញុំទូលថា ឱព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំអើយ ចុងបញ្ចប់នៃការទាំងនេះនឹងទៅជាយ៉ាងណា? ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នកចុះ ដានីយ៉ែលអើយ ឧបិកពាក្យទាំងនេះគួរឲ្យបានបិទទុក និងបោះត្រាទុករហូតដល់គ្នាចុងបញ្ចប់។ មនុស្សជាច្រើននឹងគួរឲ្យបានសម្រេច ផ្ទុយទៅនឹង ហើយសាកល្បង; ប៉ុន្តែមនុស្សអាក្រក់នឹងបុរេវិវត្តអំពើអាក្រក់ ហើយក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់ គ្មានអ្នកណានឹងយល់ឡើយ; ប៉ុន្តែមនុស្សមានបុណ្យនឹងយល់។ ដានីយ៉ែល 10:4-6; 12:4-10។

ទន្ទេងៗនៃសីលធម៌ ដូចដដែលបងស៊ី White បានកំណត់សម្គាល់ គឺទាំងពីរគួរឲ្យបានគ្រប់គ្រងនិងនិមិត្តភាព ដដែលក្នុងនោះព្រះគ្រីស្ទស្ថិតលើទីក ហើយមានព្រះបន្ទូល ពីព្រោះព្រះសំឡេងរបស់ទ្រង់ដូចជាសំឡេងនៃទឹកជាច្រើន។ នៅក្នុងនិមិត្តភាពទាំងពីរ សំណួរ «ដល់ពេលណា» គួរឲ្យបានសួរ។ ទន្ទេងទាំងពីរនេះក៏គួរឲ្យបានកំណត់ផងដែរ នៅក្នុង «សំណួរ និងចម្លើយ» របស់ដានីយ៉ែលជំពូកទីប្រាំបី ដដែលជាសរសេរស្តុកម្នាក់ឈ្មោះ និងជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសាសនាអាដវិស្វត។ នៅទីនោះ ទន្ទេងទាំងពីរជានិមិត្តភាពសញ្ញានៃ «បុរេវិវត្ត» នៃការបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយ និងការជាន់ឈ្នួលចុះ នៃទាំងទីសក្តានុពល និងពលបរិវារ។ ទន្ទេងទាំងពីរបំពេញតួនាទីរបស់វាជាដំបូងនៃយុគសម័យ មុនការដាក់ទោស តែបន្ទាប់មកវាបានហូរចូលទៅក្នុងបុរេវិវត្តសាស្ត្រមីល្លីវ៉ាយត៍នៃវេត្យាទីមួយ ដដែលនៅទីនោះ William Miller បានរកឃើញតួប្លង់ព្យាករណ៍ដំបូងរបស់គាត់ គឺជាបន្ទាត់នៃ «បុរេវិវត្ត» នៅក្នុងលំដាប់ជំពូក ២៦។ ទន្ទេងទាំងពីរកំណត់ឲ្យបានការបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយទាំងពីរនៃរយៈពេល 2520 ឆ្នាំ ដដែលគួរឲ្យបានសម្រេចឡើងដោយសត្វគោទាំងពីរនៃអាស៊ី និងហាប៊ីឡូន ដដែលគួរឲ្យបានកំណត់ដោយទន្ទេងទឹកស្រី និងអ៊ីប្រាត ហើយដាក់ជាមិនខាន ក៏ដោយលោក និងវាខ្លួន ដដែលជាកម្មវិធីរបស់រូបិកា ដោយអាពាហ៍ពិពាហ៍សម្ព័ន្ធជមត្រីរបស់ពួកនាងបានកើតឡើង នៅពេលអ៊ីសាមានអាយុស្រីបឋម ដូចដដែលបានកត់ត្រាទុកនៅក្នុងលោកុបបត្តិ 2520។

មីឡឺរ បានបង្ហាញតម្រូវការបំបែកចេញនៃ «បុរាណវិទ្យា» ទាំងនឹងនគរខាងត្បូងគឺយូដា ប៉ុណ្ណោះ ដដែលបានសម្រេចបំបែកជាមួយនឹងព្យាយាមករណ៍ ២៣០០ ឆ្នាំ ក្នុងឆ្នាំ ១៨៤៤ នៅឆ្នាំ ១៨៥៦ «ស្រាវជ្រាវ» នៃ «បុរាណវិទ្យា» បានកំណត់អត្តសញ្ញាណថា ការបំបែកចេញដដែលនោះបានកើតមានលើនគរខាងជើង ដោយបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ១៧៩៨។ ក្នុងនាមជាការរកឃើញព្យាយាមករណ៍ដំបូងរបស់ William Miller ទឹកនៃទន្លេ Euphrates បានមកដល់ជាគោលលទ្ធផលអាចហៅ ក្នុងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ទេវតាទីមួយ។ ទឹកនៃទន្លេ Uлай បានមកដល់ជាមួយទេវតាទីបី។ ការរកឃើញអាចហៅរបស់ Miller គឺ «បុរាណវិទ្យា» ដដែលកំណត់ដោយទន្លេ Uлай ហើយការរកឃើញអ្នកបោះពុម្ពរបស់ Hiram Edson គឺ «បុរាណវិទ្យា» ដដែលកំណត់ដោយទន្លេ Hiddekel។

២៥២០ កំណត់ឱ្យបុរាណវិទ្យាដែលពេលដែលដូចគ្នាសម្រាប់នគរនីមួយៗ ប៉ុន្តែចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់ខុសគ្នាចន្លោះស័ក្តិបុរាណមួយឆ្នាំ។ ឆ្នាំ ១៧៩៨ សម្រាប់ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់ និងការមកដល់របស់ទេវតាទីមួយក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៤។ ឆ្នាំ ១៧៩៨ គឺជាការសម្រេចបំបែកចេញនៃ ២៥២០ ឆ្នាំនៃការកម្រិតខ្ពស់ខ្ពស់ដដែលបានមកលើនគរ ខាងជើងដោយសត្វត្រកាលនៃអាសូរី។ ឆ្នាំ ១៨៤៤ គឺជាការសម្រេចបំបែកចេញនៃ «បុរាណវិទ្យា» ដដែលបានមកលើនគរខាងត្បូង ហើយត្រូវបានកំណត់ដោយសត្វត្រកាលនៃហាប៊ីឡូន។ ទន្ទឹមទាំងពីរគឺជាសញ្ញាកំណត់ដើមនិងចុងសម្រាប់បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ ដដែលបានបញ្ចប់ដោយការមកដល់របស់ទេវតាទីបីនៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ នៅពេលដែលទាំងគ្រប់បុរាណវិទ្យា និងគ្រប់យូប៊ីលេ ក៏បានបន្តលើកឡើងនៅថ្ងៃបុរាណវិទ្យានោះតាមគំរូពិត។

បន្ទាប់មក អ្នកត្រូវផ្ទេរឱ្យសួរគ្នាទៅវិញទៅមកនូវឆ្នាំយូប៊ីលេ នៅថ្ងៃទីដប់ នៃខែទីបុរាណវិទ្យា គឺនៅថ្ងៃនៃការជួសជុល អ្នករាល់គ្នាត្រូវផ្ទេរឱ្យសួរគ្នាទៅវិញទៅមកនូវទាំងដំណើររបស់អ្នករាល់គ្នា។ លើកទី ២៥:១។

ការបន្តលើកឡើងបុរាណវិទ្យា គឺជានិមិត្តរូបសញ្ញានៃកិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងការរួមបញ្ចូលទូទាំងពិភពលោករបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងមនុស្សសភាព ហើយត្រូវបានកំណត់ដោយរយៈពេល ២៣០០ ឆ្នាំ នៃនិមិត្តរូបក្នុងទន្លេអ៊ីយ៉ូឡាយ; រីឯការបន្តលើកឡើងយូប៊ីលេវិញ គឺជានិមិត្តរូបសញ្ញានៃសេចក្តីសញ្ញានៃដីធ្លី ដដែលត្រូវបានបំបែក ហើយបាននាំមកលើបុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ព្រះ នូវអ្វីដែលដឹងយ៉ាងណាដែលបានហៅថា បណ្តុះបណ្តាល និងសម្របសម្រួលរបស់ម៉ូសេ ហើយអ្វីដែលម៉ូសេបានហៅថា «ជម្នះនៃសេចក្តីសញ្ញារបស់ព្រះ»។

ពិតប្រាកដហើយ អ៊ីស្រាអែលទាំងមូលបានរំលងក្រីក្រយិន័យរបស់ទ្រង់ ដោយបំបែកចេញនៃ ដើម្បីបិទស្លាប់បង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ទ្រង់ឡើយ ហេតុនេះហើយបានជាបណ្តុះបណ្តាលត្រូវបានកាត់មកលើយើង និងសង្ខេបបង្កើនដដែលបានចង្អុលក្នុងក្រីក្រយិន័យរបស់ម៉ូសេ ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ ពីព្រោះយើងបានប្រព្រឹត្តតាមទាំងនឹងទ្រង់។ ដានីយ៉ា ៩:១១។

«បណ្តុះបណ្តាល» និង «សម្របសម្រួល» ដដែលបានសរសេរទុក «នៅក្នុងក្រីក្រយិន័យរបស់ម៉ូសេ» នោះ គឺជា «បុរាណវិទ្យា» នៃ លើកទី ២៦។ ពាក្យដដែលបានបកប្រែថា «សម្របសម្រួល» នោះ គឺជាពាក្យហាប៊ីឡូនដូចគ្នា ដដែលនៅក្នុង លើកទី ២៦ ត្រូវបានបកប្រែថា «បុរាណវិទ្យា»។ បណ្តុះបណ្តាល ដដែលកើតឡើងដោយការបំបែកលើសម្របសម្រួលនៃសេចក្តីសញ្ញា នៅក្នុងជំពូក ២៥ ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងជំពូក ២៦ ដដែលជាកន្លែងដែលម៉ូសេកំណត់អត្តសញ្ញាណបណ្តុះបណ្តាលនោះថាជា

«ដម្កលោះនសៃចេកុតិសញ្ញា»។

ខ្ញុំនឹងដើរទៅនឹងអ្នកកាល់គុណដៃ
ហើយនឹងផ្ទុកនូវទោសអ្នកកាល់គុណថ្ងៃទៀតបុរាណ
ដោយព្រោះអំពើហាបរបស់អ្នកកាល់គុណ។ ហើយខ្ញុំនឹងនាំដាវមកលើអ្នកកាល់គុណ
ដដែលនឹងសងសឹកការរំលោភលើសចេកុតិសញ្ញារបស់ខ្ញុំ;
ហើយកាលណាអ្នកកាល់គុណត្រូវបានប្រមូលផ្តុំនៅក្នុងទីក្រុងរបស់អ្នកកាល់គុណ
ខ្ញុំនឹងចាត់ជំងឺរាតត្បាតមកក្នុងចំណោមអ្នកកាល់គុណ;
ហើយអ្នកកាល់គុណនឹងត្រូវប្រគល់ទៅក្នុងដៃរបស់សត្រូវ។ លើវិវិធី 26:24, 25។

ព្រះអម្ចាស់បាននាំដាវរបស់សិងហាស៊ីមកលើនគរខាងជើង ដើម្បី «ដាក់ទោស» ពួកគេ
ដោយប្រគល់ពួកគេទៅក្នុង «ដៃរបស់សត្រូវ» នៅឆ្នាំ 723 មុនគ.ស។
ប្អូនសិបបុរាណមួយឆ្នាំក្រោយមក គឺនៅឆ្នាំ 677 មុនគ.ស.
នគរខាងត្បូងបានទទួលអារម្មណ៍នូវបណ្តាសារបស់ម៉ូសេ។ បណ្តាសារបស់ម៉ូសេ
គឺជាការរំលោភនៃសចេកុតិសញ្ញា។ អស់រយៈពេលប្អូនសិបបុរាណមួយឆ្នាំ
សិងហាស៊ីមស្នេហាម្យ៉ាងខ្លាំងក្លាបានព្រះបុរិស ដើម្បីដកចេញ និងដាស់ឈ្នួលពលបរិវារ។
នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលប្អូនសិបបុរាណមួយឆ្នាំនោះ
នប្បិកុសោរបានបំផ្លាញទីបរិសុទ្ធ។ ពលបរិវារក្នុងសំណួររបស់ដានីយ៉ៃនៃនាខទីដប់បី
នៃដានីយ៉ៃជំពូក ៨
ត្រូវបានផ្ទុះទៅជាទាសករដោយសត្រូវរបស់ពួកគេអស់រយៈពេលប្អូនសិបបុរាណមួយឆ្នាំ
ដែលបានបញ្ចប់ដោយការបំផ្លាញទីបរិសុទ្ធ
ដែលជាបុរាណបទមួយទៀតដែលត្រូវបានដាស់ឈ្នួលនាខទីដប់បី។
នៅពេលទទួលទោសនោះបានមកដល់ឆ្នាំ 1798 និង 1844 តាមលំដាប់រៀងគ្នា
ពលបរិវារមួយត្រូវបានប្រមូលផ្តុំគ្នាជាព្រះវិហារ ឌុបិតពលបរិវារគឺជារូបកាយ
ហើយរូបកាយគឺជាព្រះវិហារ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលនោះ
ព្រះវិហារដែលបានសង់ឡើងក្នុងអំឡុងពេលប្អូនសិបបុរាណមួយឆ្នាំនោះ
ត្រូវរួមជាមួយព្រះវិហារនៅស្ថានសួគ៌ ក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៃវេរោកាជាមួយមនុស្សសាតិ។
អាពាហ៍ពិពាហ៍គឺរវាងព្រះវិហារពីរ ហើយអ្វីដែលព្រះបានផ្តល់ដល់គុណ
មិនត្រូវបំបែកចេញពីគុណឡើយ។

ទឹកនៃទីគ្រិសបានមកដល់ឆ្នាំ 1798 ហើយទឹកនៃអ៊ុយផ្សាតបានមកដល់ឆ្នាំ 1844។
មុនពេលមកដល់របស់ទេវតាទីបីបន្តិច ទេវតាទីពីរបានមកដល់ ហើយបន្តទៀតមក
នៅក្នុងការប្រជុំជំនុំនៅ Exeter រដ្ឋ New Hampshire នៅថ្ងៃទី 12-17 ខែសីហា ឆ្នាំ
1844 សារនៃការយកបណ្តាសារអធិបតីត្រូវបានបង្ហាញ។ Exeter មានន័យថា «បន្ទាយទឹក»
ហើយនៅក្នុងការប្រជុំជំនុំនោះ មានការប្រជុំក្នុងក្រុមមួយ
ត្រូវបានផ្ទុះឡើងក្នុងកងមួយផ្សេងទៀត ដោយក្រុមមួយមកពី Watertown រដ្ឋ
Massachusetts។ ទីកន្លែងឡើងដំបូងមានបុរាណចេញពីអង្គនៃ តាមពាក្យរបស់បងស្តី White
គឺហៀបនឹងត្រូវបានសាយភាយដូចជា «រលកជំនឿ» មួយ
រលងកាត់តាមបណ្តាសារនៃមុនៗភាគខាងកើតនៃហរដ្ឋអាមេរិក។
ការបញ្ចេញដំបូងដែលបានបង្កឲ្យមានរលកជំនឿនោះ
បានកើតឡើងនៅក្នុងស្ថានចូហារអង្គនៃ
នៅពេលសាតាំងបានយកឈ្នះលើមនុស្សសាតិ
ដោយបណ្តាសារឲ្យមានការកក្កើតដ៏ធំមួយនៅអង្គនៃ
ដែលរលករបស់វាបានលាតសន្ធឹងទៅដល់ការយកបណ្តាសារអធិបតីត្រូវបានប្រគល់ឲ្យមីឡីត។ រលក

ជំនឿនោះបានជន់លិចចូលទៅក្នុងការយំកណ្តាលអធ្យាគូរក្នុងបុរេគុតិរបស់មនុស្សមួយ
យសនៃបួនមីនបួនពាន់នាក់
ហើយរលកដលៃបានចាប់ផ្តើមនៃក្នុងការរុញជួយដ៏នៃអំពើហាបរបស់អាដាម
បានទៅដល់ការរុញជួយដ៏នៃច្បាប់ថ្មីនៃអំពើកុហកក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 11។

សំឡេងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គឺជាសំឡេងនៃទឹកដាច់រំលឹក ហើយទឹកទាំងនោះដលៃរួមបញ្ចូលគ្នា
បង្កកើតជាសារនៃក្បែររៀងចុងក្បាល។ អសោយ និងកូនបុរសរបស់គាត់ ឈ្មោះ
Shearjashub កំពុងឈរនៅក្នុងខទីបី នៃជំពូកទីបួន
ក្នុងសៀវភៅទឹកនៃផ្សារបង្កើតខាងលើ ដោយកំពុងបង្ហាញសារនៃក្បែររៀងចុងក្បាល
នៃក្នុងពេលរលោបោះត្រូវរបស់មនុស្សមួយយសនៃបួនមីនបួនពាន់នាក់។ នៅទីនោះ
សច្ចក្នុងបុរាណរបស់អសោយចំពោះសុតចេតនាស្តីពីល្អដ៏ល្អដ៏ល្អ និងអាក្រក់ គឺថា
ព្រះអម្ចាស់នឹងបញ្ជូនទឹកនៃអាសូស៊ី មកលើអាហាស គឺសុតចេតនា Sennacherib
ហើយទឹករបស់គាត់នឹងហូរឡើងដល់ក។

ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំម្តងទៀតថា៖
«ដោយព្រះបុរាណជននេះបដិសេធទឹកនៃស្រីឡា ដលៃហូរយ៉ាងស្តាប់ស្តាប់
ហើយរីករាយនឹងរសើន និងកូនរបស់រម៉ោល; ដូចនេះ ឥឡូវនេះ មើលចុះ
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នាំទឹកនៃទន្លេមេកលើពួកគេ ជាទឹកខ្ពស់ និងច្រើន
គឺសុតចេតនាស្តី និងស៊ីវិលរៀងទាំងមូលរបស់គាត់;
ហើយគាត់នឹងឡើងលើគ្រប់បុរាណរបស់វា ហើយហូរលើគ្រប់ចុងរបស់វា;
ហើយគាត់នឹងឆ្លងកាត់យូដា; គាត់នឹងលិចលង់ និងហូរហៀរ
គាត់នឹងឡើងដល់ស្ទូមប៊ីតកៃ;
ហើយការលាតសន្ធឹងសុលាបរបស់គាត់នឹងបំពេញទីនៃទឹកដ៏របស់អុនក ឱ
អ៊ីម៉ាញអែល»។ អសោយ 8:5-8។

អាហាសបានបដិសេធទឹកដលៃព្រះយេស៊ូហាន «ផ្សើម» មក ដូចនេះព្រះអម្ចាស់បាន «ផ្សើម»
ទឹកនៃអាសូស៊ីមកលើអាហាស។ អាហាសបាន «អរសបុហយ» ក្នុងសម្តីនៃធម្មតារបស់ «រសើន
និងកូនរបស់រម៉ោល»។ អាហាស «អរសបុហយ» ក្នុងសារក្បែររៀងចុងក្បាលដ៏ក្រហាយមួយ
ដលៃតំណាងដោយរសើន និងកូនរបស់រម៉ោល។

រសើន និងកូនបុរសរបស់រម៉ោល គឺពាក្យ សុតចេតនាខាងលើ
តំណាងឲ្យការក្នុងដៃក្បាលមួយនៃអសោយ និងកូនបុរសរបស់លោក។
សុតចេតនាស្តីពីល្អដ៏ល្អដ៏ល្អ និងអាក្រក់ «អរសបុហយ»
ក្នុងសម្តីនៃធម្មតាដលៃតំណាងដោយក្បាលសម្តីនៃទាំងដប់នៃស្តីពីល្អដ៏ល្អដ៏ល្អខាងលើ
និងស៊ីវិល ដលៃជាមិត្តរួមបន្ថែមនៃទាំងខ្ពស់ច្បាប់រវាងពួកជំនុំ និងរដ្ឋ
នៃពេលច្បាប់ថ្មីនៃអំពើកុហក។ អាហាសអរសបុហយ ព្រោះសច្ចក្នុងអាម៉ាស់
និងសច្ចក្នុងអំណរ ជាអារម្មណ៍ផ្ទុយគ្នាពីរដលៃគ្រូរមានបុរសដោយការបំផ្លាញគំនិត ដើម្បី
និយាយទៅកាន់អុនកដលៃគ្រូរមានតំណាងនៃក្នុងការជជែកកែតម្រូវក្នុងចុងក្បាល
ដោយ។ នៅពេលយេស៊ូហានបរិភោគស្រៀវក្រៅតូចនោះ វាជាសច្ចក្នុងអំណរ
និងសច្ចក្នុងអរសបុហយនៃចិត្តរបស់លោក ហើយយ៉ូអែលប្រាប់យើងថា
វាស្តីពីព្រះនឹងមិនដលៃគ្រូរអាម៉ាស់ឡើយ។ អាហាស ដូចជាមនុស្សឡើយ គឺខ្វាក់
ដូចនេះគាត់កំពុងអរសបុហយក្នុងសារអំពីទឹកក្នុងដៃក្បាល
ហើយបដិសេធសារទឹកពិតរបស់អសោយ។ គាត់គួរតែមានសច្ចក្នុងអាម៉ាស់
ដោយសារទុកចិត្តលើសារក្បែររៀងចុងក្បាលដៃក្បាល

ដដែលតំណាងដោយទឹកជំនន់របស់សុតចេខាងជើង ប៉ុន្តែតែតាត់មានបដិសេធសាររបស់សិទ្ធិអា។

សាររបស់សិទ្ធិអាៈក្នុងអសោយ ជំពូក ៨ គឺជាសារនៃភ្នែកច្រើនចុងក្រោយ។ សុរសិទ្ធិអាៈ
ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីថាជាសុរសិទ្ធិអា។
ក្នុងភាសាហាហ្គី ឬក្រិក វាមានន័យថា «ត្រូវបានបាត់ផ្សើ»។
វាជាការសមគួរដល់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានបាត់ចេញ ដើម្បីបិទបិទទ្វារដាច់ «បាត់ផ្សើ»
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជមក។ អសោយ និងអហាស សុចិត្តនៃសុរសិទ្ធិអាៈ
ហើយការសាកល្បងនោះសុចិត្តលើថា តើត្រូវមានសច្ចក្នុងជំនឿលើសុរសិទ្ធិអាៈ
ដូចដដែលត្រូវបានកំណត់ដោយអសោយ និងកូនបុរសរបស់គាត់
ឬមានសច្ចក្នុងជំនឿលើសេន និងកូនបុរសរបស់ម៉ោល?
អហាសកំពុងផ្ទេរនិស្សិតរវាងទឹកពីរ គឺទឹករបស់សិទ្ធិអាៈ ឬទឹករបស់សុដេសុកអាសូស៊ី។
អហាសបានអរសបុរោយក្នុងសម្បជំនួញភាព និងសារដដែលត្រូវបានកំណត់ដោយសេន
និងកូនបុរសរបស់ម៉ោល ហើយដូចនេះគាត់បានទទួលជំនន់នៃសច្ចក្នុងជំនឿ
ជំនួសឲ្យទឹកដដែលហូរយ៉ាងទន់ភ្លន់នៃពេលវេលាជំនុំជម្រះរបស់គាត់។
ការជំនុំជម្រះរបស់គាត់កំណត់ឲ្យច្បាស់ថាបង្អែកអារិក្ស
នៃពេលវេលាសុដេសុកចេខាងជើងលិចលង់គ្របដណ្តប់លើពិភពលោកទាំងមូល ដូចជាជំនន់ទឹក។
វាផ្ទេរដូចនេះចាប់ពីច្បាប់ថ្មីអារិក្សតទៅ នៃពេលវេលាជំនន់នៃសម្បជំនុំជម្រះអធិបតី
គ្រប់កំពុងបោះកប់ពាសពេញពិភពលោកផងដែរ។

អហាសអរសបុរោយក្នុងសម្បជំនួញភាពរបស់កូនសម្បជំនួញទាំងដប់នៃភាគខាងជើង
និងសិរី ដូចនេះគាត់ក៏អរសបុរោយក្នុងសារដដែលរួមបញ្ចូលសាសនាចក្រ និងរដ្ឋ ដូចដដែលត្រូវ
បានកំណត់ដោយសម្បជំនួញភាពមិនសូវបច្ចុប្បន្នបំផុតយ៉ាងដដែលមាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះ។ អសោយកំណត់ឲ្យអនុកក៏ឡើងលើហូររៀបរៀង
ហើយអហាសកំណត់ឲ្យអនុកឡើងដ៏សម្បជំនុំជម្រះ។
ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានបាត់សក្ខីកម្មរបស់អសោយជាមួយនឹងសក្ខីកម្មរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់
នៃពេលវេលាបុរោសមនុស្សសុខុម្ពុតមុន ជាអនុកឡើងដ៏សម្បជំនុំជម្រះ នៃអាងសិទ្ធិអា។

ហើយកាលព្រះយស្ទើរយាងគាត់ទៅ
ទ្រង់បានឃើញមនុស្សសម្បជំនុំជម្រះដដែលខ្វាក់តាំងពីកំណើតមក។
ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់បានទូលសួរទ្រង់ថា «លោកគ្រូ តើអ្នកណាបានប្រព្រឹត្តអំពើហាប
គឺបុរសនេះ ឬឪពុកម្តាយរបស់គាត់ បានជាគាត់កើតមកខ្វាក់ដូចនេះ?»

ព្រះយស្ទើរមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយថា៖ «មនុស្សនេះមិនបានប្រព្រឹត្តហាបទេ
ហើយឪពុកម្តាយរបស់គាត់ក៏មិនបានប្រព្រឹត្តហាបដែរ
ប៉ុន្តែដើម្បីបិទបិទការរបស់ព្រះត្រូវបានសម្បជំនុំជម្រះឲ្យយឺតយ៉ាវនៅក្នុងគាត់។
ខ្ញុំត្រូវផ្ទេរនិក្ខេបការរបស់ព្រះអង្គដដែលបានបាត់ខ្ញុំមក នៃពេលវេលាដដែលនោះមានផ្ទុះ
យប់កំពុងមកដល់ ជាពេលវេលាដដែលមានអនុកណាអាចផ្ទេរនិក្ខេបការបានឡើយ។
ដរាបណាខ្ញុំនៅក្នុងលោកីយ៍នេះ ខ្ញុំជាពន្ធលើនៃលោកីយ៍»។
ក្រោយពីមានព្រះបន្ទូលដូចនេះហើយ ព្រះអង្គក៏សុតនោះទឹកមាត់លើដី
ហើយយកទឹកមាត់នោះផ្ទេរជាក្រូចលាបភក់នោះលើកូនកែរបស់មនុស្សសុខុម្ពុត
ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ចូរទៅលាងខ្លួននៃអាងសិទ្ធិអា» (ដដែលបុរោថា
«បានបាត់មក»)។ ដូចនេះ គាត់ក៏ទៅលាង ហើយត្រឡប់មកវិញដោយមើលឃើញ។

ហេតុនេះ អនុកជិតខាងទាំងឡាយ និងពួកដដែលធុលាប់ឃើញគាត់ពីមុនថា គាត់ខ្វាក់
បាននិយាយថា៖ «តើមិនមែនជាមនុស្សនេះទេឬ ដដែលធុលាប់អង្គុយសុំទាន?»

មនុស្សខុលៈនិយាយថា៖ «គឺជាគាត់ហ្នឹង» ឯអ្នកខុលៈទៀតនិយាយថា៖
«គាត់គ្មានតម្លៃដទៃនឹងគាត់ប៉ុណ្ណោះ»។ ប៉ុន្តែគាត់និយាយថា៖
«ខ្ញុំជាគាត់នោះហើយ»។ ដូច្នេះ ពួកគេហ៊ានសួរគាត់ថា៖
«តើអ្នកប្រកាសអ្នកប្រកាសប្រាកដដូចម្តេច?»

គាត់ឆ្លើយថា មនុស្សម្នាក់ដទៃទៀតថា ព្រះយេស៊ូវ បានយកដីមកលាយធុរិយាភ័ក្ត្រ
ហើយលាបលើភ្នែកខ្ញុំ រួចមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា «ចូរទៅឯស្រះសីឡាអាម
ហើយលាងចេញ»។ ខ្ញុំក៏ទៅ ហើយលាងចេញ រួចខ្ញុំក៏បានមើលឃើញវិញ។ យ៉ូហាន
9:1-11។

បុរសខ្មោច រួមជាមួយនឹងស្តេចអាហាស ដែលលង់ខុលៈ និងអាក្រក់ ត្រូវបានសាកល្បងថា
តើពួកគេនឹងដាក់សច្ចកិច្ចកម្មរបស់ខ្លួនលើអាងសីឡា ឬលើទឹកជំនន់អែស៊ូស៊ី។
បុរសខ្មោចដឹងថាខ្លួនខ្មោច ប៉ុន្តែអែហាសវិញ មានទុរព្រមសម្របតុតិសម្បូរបែប
ក៏បានឡើងដោយទុរព្រមសម្របតុតិ ហើយមិនខ្វះអ្វីសោះ។
អាហាសគឺជាព្រះហស្តចារិលលង់ខុលៈនោះដែលបានក្លាយជាមនុស្សម្នាក់ដទៃ
ហើយបុរសខ្មោចជាព្រះហស្តចារិលមានបុរាណៗ ទឹកដៃត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយពី
ឬទឹកដៃត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយពីអាស៊ូស៊ី នោះហើយជាការសាកល្បង។

អាងទឹកគឺជាកន្លែងដែលទឹកត្រូវបានប្រមូលផ្តុំចូលគ្នា ហើយក្នុងន័យព្រះយេស៊ូវ
អាងទឹកគឺជាកន្លែងដែលស្តេច ទន្ទេរ ព្រះកែ សមុទ្រ មហាសមុទ្រ បឹង ភ្នំ ភ្នំ
និងទឹកស្រស់មិនផុតឡើយ «ទឹក» ទាំងអស់ដែលតំណាងឲ្យព្រះស្រស់រៀងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ត្រូវបានប្រមូលផ្តុំចូលគ្នា។ អាងទឹកនៃភ្នំភ្លើងចុងក្រោយ
ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយទឹកដៃព្រះយេស៊ូវពីអាងខាងលើ។
អាងទឹកនេះតំណាងឲ្យសារនៃភ្នំភ្លើងចុងក្រោយក្នុងបរិបទនៃការសាកល្បងមួយ។
អែហាសបានបង្កើតទឹកដៃព្រះយេស៊ូវយ៉ាងស្រស់
ប៉ុន្តែបុរសខ្មោចបានស្តាប់បង្គាប់ចំពោះសារដែលទាក់ទងនឹងអាងទឹកនោះ។
ព្រះយេស៊ូវបានយកផ្លូវក្រហមនៃព្រះយេស៊ូវ ទៅរករបស់ខ្លួន ដែលត្រូវបានតំណាងថាជា
«ទឹកមាត់» ហើយផ្តល់ជាមួយដីគុប
ដែលតំណាងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នានៃទេវភាពជាមួយមនុស្សភាព
ដែលព្រះគ្រីស្ទសម្រេចឡើងនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជប់ជុត។

ព្រះគ្រីស្ទបានស្តាប់ទឹកមាត់លើដី
ហើយលាយទឹកមាត់របស់ខ្លួនជាមួយដីឲ្យក្លាយជាភ័ក្ត្រ។
ខ្លួនបានប្រើសារនៃការរួមបញ្ចូលគ្នានៃទេវភាព និងមនុស្សភាព
ដើម្បីលាបភ្នែករបស់បុរសខ្មោច។
សារដែលត្រូវបានតំណាងដោយការរួមបញ្ចូលគ្នានៃទេវភាព និងមនុស្សភាព
គឺជាសារនៃឆ្នាំ 1888
ហើយវាត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីបង្ហាញដល់មនុស្សម្នាក់ពីស្ថានភាពនៃឡែវឌីស
ទៅកាន់ស្ថានភាពនៃភ្នំភ្លើងដែលហុយ។ ប៉ុន្តែសារនេះទាមទារការចូលរួមពីមនុស្ស។
ពួកគេត្រូវតែទៅឯស្រះទឹក រួចហើយលាងសម្អាត។

មនុស្សទាំងអស់បានធុរិយាភ័ក្ត្រ ហើយខ្វះខាតពីសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់
ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា បុរសខ្មោចនោះ និងមាតាបិតារបស់គាត់
មិនបានធុរិយាភ័ក្ត្រឡើយ។
ព្រះយេស៊ូវកំពុងដកសំណួរអំពីការបន្តទៅសច្ចៀតស្ថានភាពរបស់បុរសខ្មោចនោះ

ហើយទ្រង់កំណត់សម្គាល់គាត់ថាជាមនុស្សសម្រាប់ដល់គ្រូរូបនៃលោកឡើង
ដើម្បីបំពេញភារកិច្ចរបស់ពួកគេ ហើយមនុស្សពុទ្ធិក្នុងព្រះគម្ពីរពុទ្ធិករណ៍
ដល់គ្រូរូបនៃលោកឡើងសម្រាប់គោលបំណងថា

«ដើម្បីបំពេញភារកិច្ចរបស់ពួកគេជាមុនគ្រូរូបនៃសម្តេចនៃព្រះយេស៊ូវ» នោះ
គឺជាទង់សញ្ញា ដល់ផ្លូវឡើងពីបុរស និងសុភវិនិច្ឆ័យនៃលោកឡើងបុគ្គលិក Laodicea ៩១
Philadelphia។ ទង់សញ្ញា

គឺជាកន្លែងដែលកិច្ចការរបស់ពួកគេជាមុនគ្រូរូបនៃសម្តេចនៃព្រះយេស៊ូវ
ពីព្រោះកិច្ចការរបស់ពួកគេ គឺដើម្បីផ្តល់មុខងារជាមួយមនុស្សភាព
(ដូចដែលបានកំណត់ដោយច្បាប់លាបព័ត៌មាន) ហើយពានរង្វាន់នៃកិច្ចការនោះ

គឺអនុវត្តន៍ឡើយដែលមិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ខ្លួនឯងនោះទេ
ប៉ុន្តែជាអនុវត្តន៍ដែលបានអនុវត្តតាមរយៈបញ្ជាជាន់ខ្ពស់នៃសាសនានោះផងដែរ។
រដ្ឋបញ្ជាជាសម្រាប់បុរសខ្មាំងនោះ គឺឲ្យទៅលាងខ្លួន។

នេះពេលដែលគាត់អាចមើលឃើញហើយ
គាត់មិនចាំបាច់ពុទ្ធិយោមលោកសិរីរុងរឿងដល់ពួកគេជាមុនឡើយ
ព្រោះកាលៈទេសៈដែលនេះជឿតាត់ បានផ្តល់ឲ្យការនោះកើតឡើងដោយខ្លួនឯង។

វាបានចាប់ផ្តើមដោយការយាងមកជិតរបស់ពួកគេគ្រីស្ទ

បន្ទាប់មកដោយកិច្ចការរបស់ពួកគេគ្រីស្ទ។

កិច្ចការចុងក្រោយរបស់ពួកគេគ្រីស្ទនេះក្នុងទីបរិសុទ្ធជស្តង់ ទាក់ទងនឹងមនុស្ស

គឺដើម្បីបំប្រែកែមនុស្សសម្រាប់ចេញពីផ្ទះលង់ឆ្នើមសង្គតសុលាប

ឬពីសភាពដកស្រង់ទៅតាមផ្លូវ ឬពីការខ្វាក់ដូចសត្វប្រចាំរៀង។

កិច្ចការចុងក្រោយរបស់ពួកគេ

គឺដើម្បីបង្កើតកិច្ចការសម្រាប់ទ្រង់ឡើងវិញឲ្យមានរូបឆាយដូចទ្រង់ ហើយនោះហើយជាកិ
ច្ចការដល់ដល់ទ្រង់បានផ្តល់នូវពេលវេលាដល់បង្កើតអាដាមពីផ្ទៃដី

បន្ទាប់មកទ្រង់ផ្តល់ដល់ហើយនៃជីវិតចូលក្នុងគាត់។ កិច្ចការចុងក្រោយ

គឺជាកិច្ចការដំបូង ពីព្រោះទ្រង់បានបង្កើតដីគុបជាមុនសិន

ហើយបន្ទាប់មកបានចាក់លាបដីគុបនោះដោយជីវិតនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។

ជាមួយអាដាម ព្រះវិញ្ញាណគឺជាដង្កូវហើយរបស់ទ្រង់; ជាមួយបុរសខ្មាំង វាគឺជាទីក។

ជាមួយផ្ទះលង់ឆ្នើមសុលាបរបស់អេសេគោល វាគឺជាសាសនាការប្រមូលមកជុំគ្នា

ដែលបានបង្កើតរូបកាយ។ បន្ទាប់មក សារអំពីខ្យល់ទាំងបួន

គ្រូរូបបានផ្តល់មកលើរូបកាយនោះ

ហើយពេលនោះវាក៏ក្រោកឡើងជាកងទ័ពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ពួកម្តាយ។

ខណៈដែលបុរសខ្មាំងនោះនាំគ្នាខ្សែកន្លែងឡើង ព្រះយេស៊ូវបានឃើញគាត់

ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់ក៏បានចូលទៅជិតគាត់។ ទ្រង់ចូលទៅជិតបុរសខ្មាំងនោះក្នុងបរិប

ទន្ទឹមស្នាមមួយដែលសិស្សរបស់ទ្រង់បានលើកឡើង ដូចនេះទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យមានការបង្ក

កើតបរិបទពុទ្ធិយោគរណ៍ដ៏គ្រីមសម្រាប់ឧទាហរណ៍នោះ។ «កិច្ចការរបស់ពួកគេ» ជានិមិត្តសញ្ញា

ពុទ្ធិយោគរណ៍មួយដែលបន្ទាប់សាក្សីជាច្រើនផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

រាល់ការសម្តែងនៃ «កិច្ចការរបស់ពួកគេ» នៅក្នុងបទគម្ពីរ

គ្រូរូបបានសម្រេចបំពេញនៅក្នុងកាលវេលានៃក្រុងចុងក្រោយ។

ព្រះយេស៊ូវកំពុងដាក់បរិបទនៃរឿងនេះក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃសារចុងក្រោយ

ដូចដែលគ្រូរូបបានកំណត់ដោយអលើយ៉ា នៅក្នុងខ្លួនចុងក្រោយនៃម៉ាឡាគី។

ឪពុកមុតាយ និងកុមារខ្មាក់នោះ មិនគួរឃ្លានកាត់ទោសថាជាមនុស្សសហបង្កើន
ពីព្រោះនេះជាពលនៃកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ ហើយនូវក្នុងពលនោះ
ចិត្តរបស់ឪពុកមុតាយ និងចិត្តរបស់កូនៗ
នឹងគួរឃ្លានបង្កើនឱ្យមើលឃើញបញ្ហាដែលស្ថិតនៅចំពោះមុខ។
បញ្ហានោះគឺ—ថាតើបុរសឡើយដែលខ្មាក់ បានផ្តល់បុគ្គលជាបុរសភីឡាឌែល
ដែលបានទទួលការចាក់ប្រដាប់ហើយឬនៅ។
នោះហើយជាបញ្ហាដែលបុរសមុខនឹងឪពុកមុតាយ និងកូន
នៅក្នុងពលនៃក្រុងចុងក្រោយ ពីព្រោះនោះគឺជាពលនៃការជំនុំជម្រះផងដែរ។
ហើយពលនៃការជំនុំជម្រះ គួរឃ្លានអនុវត្តឡើងក្នុងជំនាន់ទីបី និងទីបួន
សរុបតាមព្រះបន្ទូលទំនាយនៃចេកុក្កិសញ្ញាបស់អ័ប្សាលោក។ បុរសខ្មាក់នោះ
ជាជំនាន់ចុងក្រោយ និងជំនាន់ទីបួន ហើយឪពុកមុតាយរបស់គាត់ ជាជំនាន់ទីបី។
នៅក្នុងអំឡុងពលនោះ សាររបស់អលើយ៉ា
ដាក់គួរឃ្លានទាំងឡាយឱ្យស្ថិតនៅក្នុងកាលៈទេសៈ ដល់ពួកគេត្រូវបង្កឱ្យទទួលយក
ប្រសិទ្ធភាពសារអំពីស្រីស្វាមី។ សុចរិតអាហារ ដ៏ល្អដ៏ល្អនៅ និងអាក្រក់
បានបង្កើនសារនៃស្រីនោះ ប៉ុន្តែបុរសខ្មាក់បានទទួលយក។ សាររបស់អលើយ៉ា
ក្នុងគម្ពីរម៉ាឡាគី គួរឃ្លានដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងបរិបទនៃបែណ្ឌគាសា មុនថ្ងៃដ៏ធំ
និងគួរឱ្យសង្ស័យស្តីពីព្រះអម្ចាស់។

នៅពេលព្រះយេស៊ូវរៀបចំបរិបទដ៏ល្អដ៏ល្អកំពុងពិចារណា
ទ្រង់បានរួមបញ្ចូលនូវក្នុងសេចក្តីសង្ខេបអំពីគោលបំណងនៃពុទ្ធិក្រឹត្យនោះថា
ទ្រង់គួរឱ្យជឿជាក់នូវពលនោះ
ពីព្រោះនឹងមកដល់ពេលមួយដែលគ្មានមនុស្សណាអាចផ្តើមការបានឡើយ។
ការងារដែលទ្រង់បានយោងដល់នោះ ក៏ដូចឡើងនៅក្នុងពន្លឺថ្ងៃ
ហើយចុងបញ្ចប់នៃការងារគួរឃ្លានគំណាងថាជាពលយប់។
ការយោងរបស់ទ្រង់គឺដល់ទៅលើការបិទកាលកំណត់នៃព្រះគុណ។

នៅពេលទ្រង់បញ្ចប់កិច្ចការនៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់
នោះទ្រង់ដោះសម្លេងក្របីពាក់សង្សារបស់ទ្រង់ចេញ
ហើយពាក់សម្លេងក្របីពាក់នៃការសងសឹករបស់ទ្រង់វិញ។ នៅពេលទ្រង់បញ្ចប់កិច្ចការ
នោះនៃការបំបែកអ្នកដល់ហេតុបង្កចេញពីអ្នកដល់ហេតុសង្គ្រោះ
នោះកិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះក៏ដល់ទីបញ្ចប់ដែរ។ រយៈពេលនៃព្រះគុណគួរឃ្លានបិទ
ហើយឥឡូវនេះជាពេលយប់ដែលគ្មាននរណាអាចផ្តើមការបានឡើយ។ សាររបស់ព្រះគ្រីស្ទមិន
មិនជាតិសារទៅកាន់ក្រុមជំនុំឡើយដែលមនុស្សខ្មាក់ប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែវាជាសាររបស់អលើយ៉ា
ដល់គួរឃ្លានដាក់នៅក្នុងបរិបទនៃភាពជិតមកដល់នៃការបិទរយៈពេលនៃព្រះគុណផងដែរ
ដែលជាគម្ពីរដ៏ល្អបំផុតរបស់ព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់ផ្តើមបិទសង្គ្រោះព្រលឹងមនុ
ស្ស។

ដំបូង ព្រះគ្រីស្ទបានយាងមកបុរសខ្មាក់នោះ បន្ទាប់មកបានរៀបចំ
និងលាបថ្មនាំគ្នា ហើយបន្ទាប់មកបានប្រទានសេចក្តីណែនាំអំពីកិច្ចការមួយ
ដែលបុរសខ្មាក់នោះគួរឱ្យជឿជាក់ដោយខ្លួនឯង ហើយសំខាន់បំផុតនោះគឺថា
នៅពេលដែលគាត់ចាប់ផ្តើមផ្តើមកិច្ចការនោះ
ការមើលឃើញរបស់គាត់គឺគួរឃ្លានសុភារឡើងវិញ។ កាលណាគាត់មានការមើលឃើញហើយ

គាត់បានប្តូរស្ថានភាពពីជនឡៅឌីសដេលែខ្សាក់ ទៅជាជនភីឡាឌីលែភា។
រយៈពេលនៃការផ្តល់សេចក្តីរួមគ្នាដល់ក្រុមជំនុំទាំងពីរនោះ បានសម្រេចតាំងពីដំបូង ចាប់ពីឆ្នាំ
1856 រហូតដល់ 1863។

រយៈពេលនោះគឺជាឆ្នាំដែលការបំបែកស្រូវសាលីចេញពីសម្រៅអាក្រក់
ហើយជាការបោះត្រាចុងក្រោយនៃមនុស្សសម្បជននៃប្រទេសប្រទេសពាន់នាក់
ដែលបន្ទាប់មកត្រូវបានលើកឡើងជាទង់សញ្ញា។ បុរសខ្សាក់នោះបានក្លាយជាចំណុចផ្គុំ
គ្នាគ្នាជាធរណៈកុលាមៗ—នោះពេលដែលគាត់បានផ្តល់សេចក្តីរួមគ្នាដល់ខ្លួនឯងទៅជាអ្នក
ភីឡាឌីលែភា។ បុរសខ្សាក់នោះគឺជាមនុស្សសម្បជននៃប្រទេសប្រទេសពាន់នាក់
ហើយស្ថិតចេញពីអាក្រក់ និងល្អដល់ខ្លួនឯង គឺជាបុរសជននៃសេចក្តីសញ្ញាមុន
ដែលត្រូវបានព្រះអម្ចាស់ខ្មែរចាត់ចែងពីព្រះឱស្ឋបរបស់ខ្លួន។
នោះក្នុងចំណោមដល់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រ ព្រះយេស៊ូវកំពុងប្រើទឹកមាត់របស់ខ្លួនដើម្បីបិទ
ប្រដាប់លើបុរសជននៃសេចក្តីសញ្ញាមុនរបស់ខ្លួន ឬមិនដូច្នោះទេ
ខ្លួនកំពុងខ្មែរជាជននៃសេចក្តីសញ្ញាចាស់ចេញពីព្រះឱស្ឋបរបស់ខ្លួន។

យើងនឹងបន្តគំនិតទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«វិបត្តិដ៏ល្អកំពុងមកដល់»

«ដោយភាពត្រឹមត្រូវមិនអាចខុសបាន
ព្រះអង្គអនុវត្តនូវក្បួនសាបព្រះជីវិតជាមួយគ្នាជាតិសាសន៍ទាំងអស់។ ខណៈដែលសេចក្តី
ក្តីមកត្រឡប់មកវិញរបស់ខ្លួនត្រូវបានផ្តល់ជូនជាមួយនឹងការអំពាវនាវឲ្យប្រើក្តី
បញ្ជីគណនានេះនឹងនាំទៅកាន់ប្រព័ន្ធច្បាច់;
ប៉ុន្តែនៅពេលដែលកម្មវិធីមួយជាក់លាក់ដែលព្រះបានកំណត់
ក៏ចូលមករួមនៃព្រះពិរោធរបស់ខ្លួនក៏ចាប់ផ្តើមឡើង។ នៅពេលនោះ
បញ្ជីគណនាត្រូវបានបិទ; ព្រះទ័យអត់ធ្មត់របស់ព្រះត្រូវបញ្ចប់;
មិនមានការទូលអង្គរស្តេចក្តីមកត្រឡប់មកវិញនូវសេចក្តីស្នេហាទៀតឡើយ។»

«ហេតុនេះ ដោយមើលឆ្ងល់កាត់អស់ទាំងសម័យកាលទាំងឡាយ
បានយើងសម័យរបស់យើងត្រូវបានបង្ហាញនៅចំពោះទស្សនវិស័យរបស់លោក។
បុរសជាតិទាំងឡាយនៃម័យនេះ បានទទួលព្រះគុណដ៏រស់រវើកអស្ចារ្យ
ដែលមិនផ្តល់មានពីមុនមក។ ព្រះពរដ៏ប្រសើរបំផុតនៃថ្ងៃស្អែក
បានត្រូវប្រទានដល់ពួកគេ; ប៉ុន្តែសេចក្តីអន្ទះកាន់តែកើនឡើង សេចក្តីលំបាកលំបាក
ការគោរពបូជាប្រព្រះ ការមើលងាយព្រះ និងការអវត្តមានសមគួរដ៏ទាបទន់
ត្រូវបានកាត់ទុកប្រឆាំងនឹងពួកគេ។
ពួកគេកំពុងបិទបញ្ជីគណនារបស់ខ្លួនជាមួយព្រះយ៉ាងឆាប់រហ័ស។»

«ថ្ងៃទាំងឡាយកំពុងខិតជិតមកយ៉ាងឆាប់រហ័ស ដែលនៅក្នុងពិភពសាសនា
នឹងមានការភាន់ច្បាស់ និងការច្របូកច្របល់យ៉ាងខ្លាំង។ នឹងមានព្រះជាម្ចាស់
និងមុច្ចាស់ជាច្រើន; គ្រប់ខ្យល់នៃគោលលទ្ធិទាំងអស់នឹងកំពុងបក់បោក;
ហើយសាតាំង ដោយពាក់សម្បជនរៀបរាប់ពាក់ដូចជាទេវតា នឹងបោកបញ្ឆោត
សូម្បីតែពួកអ្នកដែលត្រូវបានផ្ទេរតាំងផង បុរសនិប្រដាប់អាវុធជាទៅហាន។»

«ការមើលងាយជាសកលដែលបានបោះទៅលើការកាត់ខ្លួនព្រះ
និងភាពបរិសុទ្ធដ៏ពិត នាំឲ្យអ្នកទាំងឡាយដែលមិនមានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះ
ហាត់បង់ការគោរពរបស់ខ្លួនចំពោះក្រឹត្យវិន័យរបស់ខ្លួន។ ហើយនៅពេលដែលការមិ

នគរោរពចំពោះក្រឹត្យវិន័យដ៏ទៃវេរភាពកាន់តែបែងបាញ់ចូលរស់ឡើង
បន្ទាត់នៃការបង្កើតរាងអនុកងលើកាន់តាមវា និងលោកិយ
ព្រមទាំងពួកជំនុំដល់សុរាជ្យលោកិយ នឹងកាន់តែច្របាស់ដាច់ដោយឡែកឡើង។
សចេកុតិសុរាជ្យចំពោះបញ្ញត្តិគឺរបស់ព្រះ ករិស្ថនឡើងក្នុងចំណោមមនុស្សមួយពួក
សុរាជ្យតាមការរើសយកចំពោះបញ្ញត្តិគឺនោះដល់ករិស្ថនឡើងក្នុងចំណោមមនុស្ស
មួយពួកទៀត។»

«ឧញ្ញជាព្រះអង្គគង់លែមានដោយព្រះអង្គគង់»
ដ៏ជំកំពុងបញ្ញត្តិភាពសុចរិតនៃក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់។
ទ្រង់កំពុងមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អនុកងទាំងឡាយដល់ផ្ទៃវិធីយុទ្ធសាស្ត្រជាអសារ
ក្នុងព្យុះ ក្នុងទឹកជំនន់ ក្នុងខ្យល់ព្យុះ ក្នុងការរញ្ជួយដី
ក្នុងគ្រោះថ្នាក់តាមដី និងតាមសមុទ្រ។
ឥឡូវនេះជាពេលវេលាសម្រាប់បុរាណស្ថិតិរបស់ទ្រង់
បង្ហាញខ្លួនថាសម្រាប់គ្រប់ចំពោះគោលការណ៍។

«យើងកំពុងឈរលើលើមាត់ទ្វារនៃព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យ និងដ៏ឧត្តមិក។
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សុចរិតនៃមាត់ទ្វារ។ នៅលើក្នុងអូឈិរ ព្រះអង្គគង់គ្រោះហានរំពួកឡើង
រំពឹងពីលុតឆាកទាំងឡាយដល់គ្រូរករឹតមានមុនព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យនេះថា៖
«អនុកងគ្រូនានានឹងរំពឹងពីសង្គ្រាម និងដំណឹងអំពីសង្គ្រាម» ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល។
«ជាតិសាសន៍នឹងលើកឡើងទាំងនឹងជាតិសាសន៍ ហើយនគរមួយទាំងនឹងនគរមួយ;
ហើយនឹងមានទ្រុឌក្នុង រោគរាតត្បាត និងរញ្ជួយដីនៅក្នុងផែនដី។
ទាំងអស់នេះគ្រាន់តែជាការចាប់ផ្តើមនៃសេចក្តីរំលោភបំពានប៉ុណ្ណោះ។» ខណៈដែលសេចក្តី
គឺទំនាយទាំងនេះបានសម្រេចមួយផ្នែកនៃពេលវេលាវិស្វកម្មរូបវន្តបំផុត
នោះវាមានការអនុវត្តដោយផ្ទាល់ជាងនេះទៅលើថ្ងៃច្រើនក្រោយ។»

«យ៉ូហាន និងពួកហោរាដទៃទៀត ក៏ជាសាក្សីនៃទិដ្ឋភាពដ៏គួរឲ្យភ័យខ្លាចដល់នឹងក
រិស្ថនឡើងជាសញ្ញានៃការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទផងដែរ។
ពួកគេបានឃើញកងទ័ពបុរាណផ្សេងៗគ្នាសម្រាប់សង្គ្រាម
ហើយចិត្តគេមនុស្សទន់ខ្សោយដោយសារភ័យខ្លាច។
ពួកគេបានឃើញនៃដីគ្រប់ឋាននៃពិភពលោកនៃរូបរបស់វា
ក្នុងទាំងឡាយគ្រប់ឋាននៃពិភពលោកសមុទ្រ រលកសមុទ្ររបស់វាគ្រប់ឋានឡើង
និងរញ្ជួយច្របូកច្របល់ ហើយក្នុងទាំងឡាយក្នុងពិភពដោយសារការឡើងបំប្លែងរបស់វា។
ពួកគេបានឃើញបាននៃព្រះពិរោធរបស់ព្រះគ្រីស្ទបើក ហើយរោគរាតត្បាត
ភាពអត់យូរ និងសេចក្តីស្លាប់បានមកលើអនុកងនានានៅលើផែនដី។»

«រួចមកហើយ ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ ដល់ទប់ស្កាត់ កំពុងគ្រប់ឋានដកចេញពីលោកិយ។
ហើយព្យុះសង្សារ ខ្យល់ព្យុះ គ្រោះមហន្តរាយតាមសមុទ្រ និងលើដី
គឺករិស្ថនឡើងបន្តបន្ទាប់គ្នាយ៉ាងឆាប់រហ័ស។
វិទ្យាសាស្ត្រខិតខំពន្យល់អំពីរឿងទាំងអស់នេះ។
សញ្ញាទាំងឡាយដល់កាន់តែកកកញ្ជន់ឡើងយើង
ប្រាប់អំពីការយាងមកដ៏គង់របស់ព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ
គ្រីស្ទយកទៅអះអាងថាមានមូលហេតុអ្វីផ្សេងទៀតក្នុងពិភពលោក។
មនុស្សទាំងឡាយមិនអាចយល់ឃើញអំពីទេវតាយាម ដល់កំពុងទប់ខ្យល់ទាំងបួន
មិនឲ្យបក់ឡើយ ទាល់តែពួកអនុកងម្នាក់របស់ព្រះគ្រីស្ទបោះត្រាសិន; ប៉ុន្តែ
នៅពេលដែលព្រះនឹងបញ្ចេញវេរភាពរបស់ទ្រង់ឲ្យលឿនខ្យល់ទាំងនោះ

នោះនឹងមានទិដ្ឋភាពនៃព្រះពិរោធសងសឹករបស់ទ្រង់យ៉ាងខ្ពស់
ដូចដែលគ្មានបិច្ចណ្ណមួយអាចពិពណ៌នាបានឡើយ។»

«វិបត្តិមួយកំពុងតែមកដល់យើង; ប៉ុន្តែ ពួកអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ
មិនត្រូវទុកចិត្តលើខ្លួនឯង ក្នុងគុណសន្តិសុខនេះឡើយ។
ក្នុងនិមិត្តរូបនៃឋានបុរាណដល់ អសោយ អសេគោល និង យ៉ូហាន យើងឃើញថា សូម
នស្សីមានការតភ្ជាប់យ៉ាងជិតស្និទ្ធនឹងព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដែលកំពុងកើតឡើង
លើផែនដី។ យើងឃើញការយកព្រះទ័យទុកដាក់របស់ព្រះ
ចំពោះអស់អ្នកដែលស្មោះត្រង់ចំពោះទ្រង់។
ពិភពលោកមិនមែនជាអ្នកគ្រប់គ្រងទេ។ ផែនការនៃព្រឹត្តិការណ៍ដែលនឹងមកដល់
សូមចិត្តនៃក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ព្រះមហិមានុភាពស្មោះត្រង់
ទ្រង់កាន់កាប់ជោគវាសនាប្រែជាជាកិច្ចទាំងឡាយ
ព្រមទាំងកិច្ចការរបស់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ នៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។»

«ព្រះបាទប៊ែកសម្បជ័យនូវអរិយធម៌នៃនិមិត្តរូបនៃចុងក្រោយ
ដើម្បីបិទបញ្ចប់បុរាណសក្ការបស់ទ្រង់បានគ្រប់គ្រាន់ឲ្យបានរួចរាល់
សម្រាប់ឈរតទល់នឹងព្រះនៃការប្រឆាំង និងសេចក្តីក្រោធា។ អស់អ្នកដែលបានទទួល
ការព្រមានអំពីហេតុការណ៍ទាំងឡាយដែលសូមចិត្តនៃខាងមុខពួកគេ
មិនត្រូវអង្គុយរង់ចាំដោយស្ងប់ស្ងៀមនូវព្រះដែលនឹងមកដល់
ដោយល្បឿនលឿនខ្ពស់ឡើយ។
ព្រះអម្ចាស់នឹងផ្សព្វផ្សាយពួកអ្នកស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់នៅចុងនៃឱកាសនេះ។
យើងត្រូវផ្ទេរដូចជាមនុស្សដែលកំពុងរង់ចាំព្រះអម្ចាស់របស់ខ្លួន
មិនមែនក្នុងការរង់ចាំដោយទំនេរនោះទេ ប៉ុន្តែក្នុងការងារដ៏ស្មោះត្រង់
ដោយមានសេចក្តីជំនឿលើមិនរងគ្រោះរងគ្រោះ។ ឥឡូវនេះ មិនមែនជាពេលដែលត្រូវអ
នុញ្ញាតឲ្យចិត្តគំនិតរបស់យើងត្រូវបានរំលោភបំពានដោយការទាំងឡាយដែលមានសារៈសំ
ខាន់តិចតួចនោះឡើយ។»

«ខណៈដែលមនុស្សកំពុងដក់កោលកំពុងរៀបចំកិច្ចការយ៉ាងសកម្ម
ដើម្បីបិទបញ្ចប់បុរាណសក្ការបស់ព្រះអម្ចាស់មិនទទួលបានសេចក្តីមេត្តាករុណា
ឬយុត្តិធម៌ឡើយ។ ឥឡូវនេះ
ចលនាដ៏អាក្រក់កំពុងបន្តដំណើររបស់ខ្លួនក្នុងភាពងងឹត។
មេដឹកនាំទាំងឡាយកំពុងលាក់កំបាំងបញ្ញាពិតប្រាកដ
ហើយមនុស្សជាច្រើនដែលមិនបានក្នុងចលនានេះ ក៏មិនឃើញដោយខ្លួនឯងដៃ
ថាចរន្តក្រោមដៃនៃកំពុងនាំទៅទីណា។
សេចក្តីប្រកាសរបស់វាមានលក្ខណៈទន់ភ្លន់ និងមើលទៅដូចជាគ្រឿងស្រវឹង;
ប៉ុន្តែ នៅពេលវាស្ទើរតែរលាយ វានឹងប្រើកម្លាំងដើរឆ្លងឆ្លាតវៃរបស់នាគ។
វាជាភាគព្រឹត្តិការណ៍របស់យើង ដែលត្រូវផ្ទេរគ្រប់យ៉ាងតាមអំណាចដែលយើងមាន
ដើម្បីបិទបញ្ចប់សក្ការៈច្រើនកំពុងគំរាមកំហែងនេះ។
យើងគួរនាំយកសំណួរពិតដែលកំពុងជាបញ្ហាចម្បងចម្បងនេះទៅដាក់មុខបុរាណ
ដោយហេតុនេះហើយ ផ្ទេរការតវ៉ាដែលមានបុរសិទ្ធភាពបំផុត
ប្រឆាំងនឹងវិធានការទាំងឡាយដែលរឹតបន្តឹងសីលធម៌នៃសិការ។
យើងគួរស្តារផ្លូវព្រះគម្ភីរ
ហើយអាចផ្តល់ហេតុផលសម្រាប់សេចក្តីជំនឿរបស់យើងបាន។
ហេតុអ្វីបានជាមានបុរសាសន៍ថា «មនុស្សអាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់
ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់នឹងយល់ទេ;

ប៉ុន្តែតម្លៃនុសសបុរាណនឹងយល់»។»

«អនាគតដ៏សំខាន់សុចរិតនៃមុខយើង។ ដើម្បីបីបុរាណមុខនឹងការសាកល្បង
និងសច្ចកុដិលប្លងរបស់វា ហើយដើម្បីបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់វា
នោះគួរការសច្ចកុដិជនឡើងដ៏ធំ ថាមពល និងការអត់ធ្មត់ពុយាយាម។
ប៉ុន្តែយើងអាចឈ្នះជ័យជម្នះយ៉ាងរុងរឿងបាន
ពីព្រោះមិនមានពុលលឹងណាមួយដែលចាំយាម អធិសុហាន និងជឿ
នឹងត្រូវជាប់អនុទាក់ដោយឧបាយកលរបស់សត្រូវឡើយ។
សូមស្តាប់ទាំងមូលយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសុខុមាលភាពរបស់យើង
ហើយរង់ចាំឲ្យយើងទាមទារបុរាណ និងកម្ពុលាំងពីវា។ ឥទ្ធិពលបុរាណគ្រប់យ៉ាង
មិនថាបើកចំហ ឬលាក់កំហាំងក្តី អាចត្រូវបានតស៊ូបុរាណយ៉ាងជោគជ័យបាន
“មិនមែនដោយកម្ពុលាំង ឬដោយឥទ្ធិពលទេ ប៉ុន្តែដោយពុលវិញញ្ញាណរបស់អញ
ពុលយល្បឿនពេលវេលា មានពុលបន្ទូលដូចនេះ”។
ពុលជាមុចាស់មានពុលហឫទ័យសព្វថ្ងៃនៃនេះ ដូចជាកាលពីបុរាណដដែល
ក្នុងការផ្ទុកការតាមរយៈការខិតខំរបស់មនុស្ស
និងសម្រេចការដ៏អស្ចារ្យតាមរយៈឧបករណ៍ដ៏ទន់ខ្សោយ។
យើងនឹងមិនទទួលបានជ័យជម្នះដោយសារចំនួនមនុស្សទេ
ប៉ុន្តែដោយការប្រគល់ពុលលឹងទាំងស្រុងដល់ពុលយស្មើ។»

«ឥឡូវនេះ ខណៈដែលពុលគុណមត្តេតាននៃតម្លៃអនុនរាគមន៍
ហើយខណៈដែលពុលយស្មើកំពុងទូលអង្គរជំនួសយើង
នោះសូមឲ្យយើងប្រឹងប្រែងផ្ទុកការឲ្យបានពេញលេញសម្រាប់អស់កល្បជានិច្ច»។

Southern Watchman, December 25, 1906.